

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu. Oddział w Bydgoszczy ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu ul. Mostowa 17; w Grudziądzu ul. Toruńska 22; w Inowrocławiu Król. Jadwigi 22/23; w Gdyni Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Telefony: Nr zbiorowy 2650 (trzy przewody) Oddział w Bydgoszczy 1299.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2,95 zł miesięcznie; 8,85 zł kwartalnie; przez pocztę w dom 3,34 zł miesięcznie; 10,00 zł kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6,95 zł, zagranicę 9,25 zł miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rekopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony Przedstawicielstw: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460. Inowrocław 594.

Wychodzi od roku 1907. — Założyciel Jan Teska.

Numer 131

BYDGOSZCZ, sobota dnia 10 czerwca 1939 r.

Rok XXXIII.

Przyjaciele.

Moc „osi“ na zewnątrz wynika bez wątpienia z jej spoistości. Ponieważ nie wynaleziono jeszcze takiego termometru, którym by można było zmierzyć stopień napięcia przyjacielskich uczuć, poprzestaniemy na cyfrowym wykazaniu wzajemnych stosunków gospodarczych.

W roku 1937 handel między Niemcami i Włochami osiągnął cyfry rekordowe. Włochy przywoziły do Niemiec towarów za 3 miliardy 221 milionów lirów, ale eksportowały w zamian tylko za miliard 792 miliony. W roku następnym Włosi usiłowali poprawić ten stosunek na swą korzyść, co im się częściowo udało. Przywóz z Niemiec został ograniczony do 2 miliardów 981 milionów lirów, a wywóz wzrósł do wysokości miliarda 983 milionów. W ciągu czterech miesięcy roku bieżącego spadł jednocześnie tak przywóz jak i wywóz. Włochy przywoziły towarów za 800 milionów lirów (miliard 93 miliony w analogicznym okresie 1938 roku) i wywoziły za 621 w stosunku do 659 milionów.

Mimo, że Niemcy mają bilans handlowy z Włochami czyny, pozostały swemu partnerowi winne do dziś dnia bagatelna sumę 342 milionów lirów. Stało się to dzięki objadaniu Włochów przez niezliczonych turystów niemieckich i nieprzekazywaniu zaoszczędzonych zarobków włoskich robotników, pracujących w Niemczech. Ponieważ zadłużenie Niemiec wobec Włoch rośnie i Niemcy nie okazują chęci do uregulowania tych sum rząd włoski — jak podaje „Times“ — wziął się na sposób. Od paru miesięcy Włosi zatrzymują na uregulowanie tych długów pobory korespondentów pism niemieckich we Włoszech. Wielu z nich od kwietnia nie otrzymało ani grosza!

Na podstawie powyższych cyfr oraz godnego opatentowania sposobu uzyskiwania zamrożonych w Niemczech należności można sobie wyrobić sąd o całości stosunków niemiecko-włoskich i przede wszystkim o widokach wojennego współdziałania. Propaganda obu państw może puszczać w świat wiele bredni na ten temat wspaniałego uzupełniania się obu organizmów gospodarczych, rzeczywistość pokojowa wskazuje na dwa fakty: Włosi nie mają już teraz dostatecznej ilości towarów do wymiany w zamian za niemieckie fabrykaty. Niemcy nie tylko nie są zdolni do kredytowania sojusznikowi, lecz usiłują wycisnąć go jak cytrynę, choćby dlatego, że na zwykłe cytryny pieniędzy nie mają.

W razie wybuchu wojny Włosi musieliby wyłącznie z Niemiec sprowadzać węgiel, żelazo, sztuczny kauczuk, sztuczną benzynę, różne gatunki sztucznego włókna, drzewo i, co się samo rozumie, gotową broń oraz amunicję. Gdyby chcieli w zamian wyżywić swego spółnika, musieliby chyba sami skazać się na śmierć głodową. Już obecna próba z wygłodzonymi turystami niemieckimi, ogłaczającymi Włochy na kredyt, daje przedsmak takiej wymiany. Z drugiej strony nie sposób sobie wyobrazić, aby Niemcy, które podczas pokoju nie mogą się wywiązać z różnych zagranicznych zamówień, potrafiły podczas wojny wzmocnić swe dostawy. Jest faktem np., że niemiecki eksport węgla spadł ostatnio o 25 proc. Jest to skutek olbrzymiego wzrostu spożycia wewnętrznego. Zwiększenie produkcji wydaje się wobec notorycznego braku rąk niemożliwe. Jakże więc można sobie wyobrazić, aby w razie wojny Niemcy podołały włoskiemu zapotrzebowaniu?

(Ciąg dalszy na stronie 2)

Seria nieszczęść w kolejnictwie.

Pociąg pośpieszny z Pragi wykoleił się w Pruszkowie

wskutek nadmiernej szybkości.

Koleje polskie zostały nawiedzone przez serię nieszczęść. Jeszcze na dworcu głównym w Warszawie leżały gruzy, jeszcze sprawa powodów tajemniczego pożaru nie wychodzi poza obręb najbardziej dziwnych domysłów, a już opinia polska została wstrząśnięta wiadomością o

KATASTROFIE MIĘDZYNARODOWEGO EXPRESSU W PRUSZKOWIE.

Pociąg, idący z Pragi do Warszawy, wykoleił się na dworcu w Pruszkowie — u wrót stolicy. Sześć osób zostało na miejscu zabitych — nie wiadomo jeszcze o ile ta liczba wzrośnie, albowiem przeszło dwadzieścia osób jest ciężko rannych.

Znów jedna jest pociecha: polskie wagony stalowej konstrukcji wytrzymały próbę i dlatego liczba ofiar nie jest większa. Zabitych i rannych wydobyto z drewnianych wagonów czeskich, które rozleciały się w proszek.

Powód katastrofy?

Ten sam, co przed miesiącem w Gdańsku:

NADMIERNA SZYBKOŚĆ NA NIEPRZYSTOSOWANYM DWORCU —

90 kilometrów na godzinę zamiast czterdziestu... Widać jednej katastrofy było za mało, żeby nauczyć kogo trzeba przestrzegania przepisów...

6 osób zabitych - 22 ranne.

Warszawa, 9. 6. (PAT) W środę 7 bm. o g. 12,07 pociąg pośpieszny nr 204, zdążający z Katowic do Warszawy, uległ na stacji Pruszków katastrofie.

Według tymczasowych danych, stwierdzonych na miejscu, przyczyną katastrofy była nadmierna szybkość pociągu, przyjmowanego na stacji Pruszków na tor boczny, co spowodowało wykolejenie się. Na taśmie kontrolnej stwierdzono szybkość 90 km na godz., zamiast dozwolonej na tym odcinku 40 km na godz.

Sledztwo wdrożone przez władze kolejowe i prokuratorskie w toku.

W katastrofie straciło życie sześć osób, a mianowicie: Skibniewski Dobiesław z Piotrkowa, dr Krynicki Stefan z Katowic, Steinhagen Stef. z Częstochowy, Steinhagen (junior) oraz jedna kobieta (ok. lat 40) i mężczyzna z obsługi kolejowej, których nazwiska nie zostały dotąd ustalone.

Ranni zostali: Ślaczka Józef z Katowic, Woehracki konduktor wagonów sypialnych, Hygielski Władysław palacz PKP, Stawowski Edmund konduktor bagażowy, Łyżniewski Zygmunt z Łodzi, Sobański Jan z Warszawy, Dwojak Marcin z Rembertowa, Kilówna Maria z Radomska, Steinhagen Julia z Częstochowy, Litoborski Waclaw z Warszawy, Fischerowa Rozalia z Chorzowa, Kościubiński Władysław z Warszawy, Krze-

śniak Jan z Piotrkowa, Raczyński Henryk z Nowogródka, Dobrowolski Piotr z Wołomina i Gajewska z Tworek.

Akcja ratunkowa została zorganizowana natychmiast i stała na wysokości zadania. W szczególności zastępuje na wyróżnienie sprawność pomocy sanitarnej którą zorganizował kpt. dr. Rydygier. Ranni zostali umieszczeni bądź w szpitalu miejscowym, bądź też zostali przewiezieni do szpitali warszawskich.

Natychmiast po wypadku na miejsce katastrofy przybył min. komunikacji Urych w towarzystwie wicemin. inż. Piaseckiego.

Akcja oczyszczania torów w toku. Nieszczęśliwym oraz śmiertelnym wypadkom ulegli podróżni, znajdujący się w dwóch zagranicznych wagonach drewnianych, które zostały rozbite.

Polskie wagony konstrukcji stalowej wyszły z katastrofy bez szwanku, co zmniejszyło rozmiary katastrofy.

Tragedia rodziny Steinhagenów.

Warszawa, 9. 6. W katastrofie pod Pruszkowem zginął m. in. 40-letni śp. Adolf Steinhagen z 11-letnim Krzysztofem. Jechali oni w wagonie restauracyjnym. — Śmierć zaskoczyła ich w czasie obiadu przy stole.

Zona przemysłowca p. Julia Steinhagenowa została ranna.

Śp. Adolf Steinhagen był jednym z głównych akcjonariuszów, członkiem rady nadzorczej wielkiej fabryki papieru i celulozy pod firmą Steinhagen i Sanger.

Liczba zabitych wzrosła do dziewięciu

Poza wymienionymi w komunikacie sześciu zabitymi w strasznej katastrofie kolejowej w Pruszkowie trzy dalsze osoby zmarły w szpitalu, mianowicie: palacz Wł. Hygielski, konduktor bagażowy Stawowski i Maria Kilówna. Poza tym stan jeszcze trzech rannych jest beznadziejny.

Oprócz 16 osób, których nazwiska wymieniono wyżej, 12 rannych jest jeszcze 11 pasażerów.

Co mówią świadkowie?

I. K. C. pisze: Kolejarze pruszkowscy, którzy byli nacezonymi świadkami katastrofy, gdyż znajdowali się w tragicznym momencie w budynku zwrotniczym, odległym zaledwie o kilkanaście metrów od miejsca wypadku, tak opisują ostatnie chwile przed nieszczęściem:

Pociąg jechał z wielką szybkością. Gdy minął już iglicę parowóz nagle skoczył pionowo w górę i obróciwszy się w powietrzu, runął na tor. Za parowozem z ogłuszającym hukiem runęły wagony. Z pękniętego kofła parowozu buchnęły kłęby pary i dymu. Jednocześnie niemal błysnął zielony, oślepiający płomień. Parowóz straszną siłą zderzenia wyleciał tak wysoko z toru, że zerwał rozpięte nad nimi przewody wysokiego napięcia trakcji elektrycznej, przez co nastąpiło krótkie spięcie.

Kolejarze rzucili się na ratunek rannym. W jednym z wagonów, opowiadają, znaleźli zabitych: mężczyznę, który trzymał w objęciach chłopca, najpewniej syna. Wyglądało to tak, jak gdyby w strasznej chwili zderzenia ojciec chciał ochronić swe dziecko przed śmiercią.

W innym wagonie kobieta, której nazwiska nie ustalono, została przecięta na pół. W wagonie restauracyjnym inna z ofiar została przebita metalowymi okuciami okiennymi.

Jeden z najłżejszych rannych pasażerów, wyższy urzędnik jednego z ministerstw opowiada: „Wracałem z Cieszyna do Warszawy. Wsiadłem do pociągu w Zebrzydowicach. Nie wiem dlaczego wybrałem wagon czeski. Może dlatego, że zatrzymał się w miejscu, w którym stałem na peronie. Za Skierniewicami wyszedłem z przedziału na korytarz. Było strasznie gorąco. Radziwiłłów, Grodzisk, Milanówek, Brwinów mijaliśmy szybko. Dojeżdżaliśmy właśnie do Pruszkowa... Nagle poczułem gwałtowne hamowanie. W chwilę później silne zachwianie się wagonu. Instynktownie poczułem niebezpieczeństwo. W tej samej chwili rozległ się straszliwy trzask. Z przerażeniem zobaczyłem, że nasz wagon wjeżdża ze straszliwą siłą na wagon poprzedni. Ściana tego wagonu zbliżała się coraz bardziej do mnie. Odruchowo cofnąłem się do przedziału i skulony rzuciłem się na ławkę. Odczułem ból w kolanie. Starłem się wy dostać, jednak nadaremnie. Po dłuższej chwili usłyszałem głosy z zewnątrz. Dopiero teraz uświadomiłem sobie, że to katastrofa. Wydobyto mnie stosunkowo szybko.

Normalny ruch na dworcu warszawskim

Warszawa, 9. 6. (PAT) Normalny ruch odjazdowy i przyjazdowy na dworcu głównym w Warszawie przywrócony zostaje z dniem 9 czerwca o godz. 4.30. Począwszy od godz. 4.30 na dworzec główny przychodzić będą i odchodzić z dworca głównego wszystkie pociągi przewidziane w rozkładzie jazdy obowiązującym od dnia 15 maja br.

Zawieszono zostają na razie jedynie pociągi elektryczne odchodzące do Pruszkowa o godz. 6,48 7,20, 7,48, 15,32, 17,04 i 21,18 oraz przychodzące z Pruszkowa o godz. 6,34, 7,50, 8,50, 9,18, 17,14 i 18,06.

General Gamelin w Anglii.

Upatrzony na naczelnego wodza zjednoczonych armii francuskiej i angielskiej — general Gamelin podczas ostatniego pobytu swego w Anglii oglądał najnowsze działa do niszczenia broni pancernej.

Przyjaciele.

(Ciąg dalszy).

Sytuacja gospodarcza Niemiec psuje się coraz bardziej. Urząd propagandy skarży się ostatnio na „przesadne” zapotrzebowanie mięsa. Przekładając na język bardziej zrozumiały, należy to rozumieć, że wystąpił duży brak mięsa. Inflacja idzie naprzód niepowstrzymanie. Tzw. „Steuergutscheine” (bony podatkowe), które miały być wydawane w odcinkach co najmniej 100-markowych są już wydawane w 50-markowych. Krążą one jak pieniądź i powodują drożyznę. Kupcy, aby obejść zakazy podwyższania cen, wprowadzili zasadę łącznego kupna. Do przedmiotu potrzebnego dołącza się zbyt liczny i bezwartościowy, np. do paru jajek, pudełko do butów itp. Ostatnie rozporządzenia władz kazały na to przysmykać oko. Tak twierdzi „National Zeitung”.

W takiej sytuacji wierność Mussoliniego dla Hitlera wydaje się bez uzasadnienia. Trzeba jednak pamiętać, że we Włoszech są ludzie, wyobrażający sobie, że jeśli faszyzm dopuści do upadku hitleryzmu, sam zostanie zmieciony z powierzchni ziemi. Należy do nich w pierwszej linii p. Roberto Farinacci, wydawca „Regime Fascista”, uważany za włoskiego Streichera.

Inaczej zapatrywać się ma dwór królewski. Dynastia sabaudzka nie ma zamiaru ryzykować wojny z Francją. Mówią, że król Emanuel odmówił Mussolinemu wyjazdu do Berlina i oświadczył, że raczej abdykuje, ale nie podpisze wypowiedzenia wojny Francji i Anglii. Jest rzeczą wiadomą, że włoski następca tronu Humberto jest zdecydowanym wrogiem Mussoliniego. To jedno już wystarczy, aby mieć dowód o prawdziwych nastrojach dworu wobec polityki faszystowskiej. Tak samo można mieć wątpliwości, czy armia włoska pójdzie za Mussolinim. Jest ona zaprzysiężona na wierność królowi, pamięta zmagania z Niemcami i zapewne nie może mieć zbyt wiele odwagi do zmierzania swych sił z Francją. Marynarka znów, która z nikim poważnej wojny nie prowadziła, nie powinna mieć zbyt wiele ochoty do zmierzania się z takimi morskimi lwami jak Anglii.

W sumie przyjaźń niemiecko-włoska stoi na bardzo kulawych nogach. Niemcy z właściwą sobie zrezygnacją potrafią zapewne zniechęcić nawet i tych Włochów, którzy wierzą w konieczność współpracy z Trzecią Rzeszą. Stosunki gospodarcze są tego zapowiedzią.

St. Strąbski.

Imieniny premiera.

Warszawa, 9. 6. (Wiad. wł.). Premier Składkowski obchodzi dziś dzień swych imienin. Znany ze swej pracowitości premier spędził dzień ten przy pracy odbywając inspekcję jednego z województw. (r)

Polak na miejsce Niemca prezesem Międzynarodowego Związku Biur Podróży.

Warszawa, 9. 6. (PAT). Na zjeździe w Hadze na miejsce Niemca Knutha prezesem Międzynarodowego Związku Oficjalnych Biur Podróży wybrany został dyrektor naczelny Orbisu mjr. Mieczysław Fularski.

W sprawie dnia

Niemcy mają humor. „Angriff” w ostatnim numerze wyszydza środki bezpieczeństwa, jakie zostały przedsięwzięte przez policję amerykańską podczas przyjazdu angielskiej pary królewskiej.

Gdy jedzie kanclerz Hitler ustawia się ramię przy ramieniu dwa szeregi SS-maków. Jedni salutują „wodza”, drudzy obserwują tłum. I dzieje się tak mimo, że Hitler sam o sobie mówi, że jest 100-procentowym mężczyzną.

Niemcy i Włosi ogromnie dużo mówią o swych bojowych zasługach w Hiszpanii. Wygląda to trochę... na wypominanie Hiszpanom: „Tyleśmy dla was zrobili, a wy nie chcecie atakować Francji od tyłu...”

Hiszpanie z rozumem obrani nie są. (s).

Król Jerzy VI stanął na ziemi Stanów Zjednoczonych

Olbrzymie tłumy Amerykanów witają parę monarchszą.

Król Jerzy III był ostatnim monarchą angielskim, którego władza rozciągała się nad Ameryką Półn. Król Jerzy VI jest pierwszym monarchą angielskim, który postawił nogę na kontynencie amerykańskim i który w Waszyngtonie w Białym Domu został powitany przez prezydenta Stanów Zjednoczonych nierzym starym przyjacielem.

Wizyta angielskiej pary monarchszej w Ameryce może mieć niezwykle doniosłe skutki. „Front Pokoju” zorganizowany przeciw obu faszynom posiada jeszcze lukę. Nie ma w nim Stanów Zjednoczonych, ale wierzyć w to musimy, że będą!

Prezydent Roosevelt otrzymał od Kongresu nowe wielkie kredyty zbrojeniowe. Rozkreca przy ich pomocy amerykański przemysł zbrojeniowy. Specjalnie duże zamówienia otrzymały fabryki samolotów, pracujące już również na potrzeby Anglii i Francji. Ustawa o neutralności zostanie złagodzona. Jeśli Stany Zjednoczone nie staną same na początku wojny u boku „frontu pokoju”, to bez wątpienia wspomogą go produkcją swego gigantycznego przemysłu.

Angielska para monarchsza budzi w całym świecie sympatię. Miliony Amerykanów zetkną się z nią i będą mogli zadzierżnąć nici uczuć, które przed jej czy później powiodą ich ponownie na pole walki o wolność świata.

„Strzelać będziemy razem” mówiono na przyjęciu gen. Gamelin. Strzelać będą wszyscy razem do celu, jakim jest zniechęcony imperializm światoburczy Trzeciej Rzeszy.

W momencie, gdy król Jerzy ze swą małżonką podbijają serca amerykańskie, gdy gen. Gamelin zostaje wspólnym dowódcą połączonych armii francuskiej i angielskiej, gdy Ms. Strang wybiera się do Moskwy w celu sfinalizowania sojuszu z Sowietami. — Niemcy szaleją w Czechosłowacji jak wandalowie. W Budziejowicach min. Frank zapowiada bez ogródek zniesienie „wolności” z jakich korzysta „profektorat”. Czechów czeka niewola wobec której doświadczenia przedwojenne naszego zaburzyły śmieszna zabawką. Oto jak wyglądają nowe Niemcy, zmontowana na taśmie bieżącej barbaria zamierzonej epoki niegładszonego kamienia.

Niagara Falls, 9. 6. (PAT). Po raz pierwszy w historii w Stanach Zjednoczonych król angielski stanął na ziemi amerykańskiej, kiedy pociąg pary królewskiej przybył wczoraj z Kanady o godz. 2,40 (czas europejski). Parę monarchszą powitał ambasador brytyjski sir Ronald Lindsey, który przedstawił królowi i królowej sekretarza stanu Cordel-

witac króla, przedsięwzięły wszelkie środki ostrożności. Na przestrzeni 10 km dzielącej granicę kanadyjską od dworca w Niagara Falls wzdłuż toru ustawiono 8.000 żołnierzy.

W chwili, gdy pociąg królewski minął granicę amerykańską, rozległa się salwa 21 strzałów armatnich.

Do Buffalo pociąg królewski przybył

SAM tepi-pluski, mole i robactwo

la Hulla. Amerykańskiemu sekretarzowi stanu towarzyszyli członkowie komitetu, w skład którego prócz przedstawicieli społeczeństwa amerykańskiego wchodzi również adiutanci, mianowani przez prezydenta Roosevelta, którzy będą towarzyszyli królowi w podróży jego po Stanach. Dworzec był przybrany barwami brytyjskimi i amerykańskimi. Na peronie ustawiała się kompania honorowa pułku gwardii. Pociąg stał na stacji zaledwie 19 minut. O godz. 2,59 udał się w dalszą drogę do Waszyngtonu.

Władze bezpieczeństwa wobec olbrzymiego napływu ludności, pragnącej po-

godz. 4. Król i królowa na krótką chwilę ukazali się na platformie wagonu obserwacyjnego.

Do Waszyngtonu król Jerzy i królowa Elżbieta przybywają około godz. 11 rano (czas lokalny). Dwie olbrzymie lokomotywy z wielką szybkością prowadzą pociąg królewski ku stolicy Stanów Zjednoczonych. Na dworcu (Union Station) powita parę królewską prezydent Roosevelt wraz z małżonką. Olbrzymie tłumy ludności obliczane na 600 tys. osób już oczekują na ulicach Waszyngtonu przejazdu orszaku królewskiego.

6 zabitych, 106 rannych.

Straszliwa katastrofa niemieckiego bombowca.

Paryż, 9. 6. (PAT). Agencja Havasa donosi z Frankfurtu: Na jeden z domów w Gelnhausen w pobliżu Frankfurtu nad Menem spadł samolot. Trzech członków załogi zginęło na miejscu. Samolot spłonął, wywołując pożar kilku okolicznych domów.

Berlin, 9. 6. (PAT). Nadchodzą tu dalsze szczegóły katastrofy samolotowej jaka wydarzyła się wczoraj wieczorem w Gelnhausen koło Frankfurtu n/M.

Wypadek płonącego samolotu na jeden z domów w Gelnhausen wywołał pożar, który następnie rozszerzył się na kilka naście zabudowań znajdujących się w pobliżu miejsca katastrofy.

Samolot, który przebił dach domu, zabił trzech mieszkańców domu, ponadto zaś wskutek pożaru 6 osób odniosło ciężkie rany, liczba zaś lżej rannych przekracza 100.

Trzej lotnicy, stanowiący załogę samolotu ponieśli śmierć na miejscu.

Krwawe zajście w „Profektoracie”.

Praga, 9. 6. (PAT). Wczoraj w nocy doszło w jednym z lokali nocnych w Kladnie w wielkim ośrodku przemysłu górniczo-hutniczego, do krwawego starcia, w wyniku którego wachmistrz niemieckiej żandarmerii wojskowej, Wilhelm Knist, został zastrzelony, a jedna osoba ciężko ranna. W związku z tym kilkadziesiąt osób aresztowano.

Niemcy oszaleli z wściekłości.

Praga, 9. 6. (PAT) W związku z krwawym incydentem w Kladnie, w wyniku którego wachmistrz niemieckiej żandarmerii Knist został zastrzelony, protektor Neurath wydał ostre zarządzenia obowiązujące w całym powiecie kladnieńskim.

Z natychmiastową wykonalnością zostało zarządzane rozbrojenie i zawiesz-

nie w urzędowaniu czeskiego korpusu policji.

Burmistrza m. Kladni oraz wszystkich członków rady miejskiej zwolniono.

Na miejsce ich powołano niemiecki komitet rządzący. Wszystkie szkoły, teatry, kina i lokale publiczne zostały zamknięte.

W godzinach od 20 do 5 wszystkie bramy i okna muszą być zamknięte. W razie niezastosowania się do tych zarządzeń żołnierze niemieccy będą strzelali do okien.

Organizowanie jakichkolwiek zgromadzeń pod gołym niebem jest zakazane. Ponadto protektor Neurath ostrzega, że o ile „sprawca czynu” nie zostanie ujęty do godz. 20 9 bm. zarządzi dalsze represje.

Nowy Jork, 9. 6. (PAT). Według „New York Herald Tribune” król i Cordell Hull odbyli wczoraj w pociągu przed udaniem się na spoczynek dłuższą rozmowę. Dziennik twierdzi, iż druga rozmowa miała miejsce przed śniadaniem.

Jak spotkanie dwóch dawnych przyjaciół.

Waszyngton, 9. 6. (PAT) Pociąg królewski zatrzymał się na dworcu Union Station na krótko przed południem (czas lokalny). Parę królewską powitał prezydent Roosevelt i pani Roosevelt.

Z dworca orszak królewski z wypełnionymi przez tłumy ulicami odbył dwumilową drogę do Białego Domu wśród nieustających owacyj i entuzjastycznych okrzyków. Piękna pogoda jeszcze bardziej podniosła przepychy dekoracji ulicznych i radość tłumów.

Salon resepcyjny na dworcu był przepięknie ozdobiony żywymi kwiatami, podłogi były pokryte niebieskim dywanem. Na dworcu i przed dworcem straż honorową pełnili żołnierze i marynarze w galowych mundurach. Wszystkie sklepy zostały zamknięte na cały dzień, miasto ma wygląd świąteczny.

Popołudniu para królewska bierze udział w garden party w ambasadzie brytyjskiej. Na przyjęciu tym w imieniu półtora miliona amerykańskich skautów, zostanie królowi ofiarowany naszyjnik z zębów rekina wraz z pergaminem zawierającym słowa powitania.

W salonie resepcyjnym parę królewską powitał prezydent i jego małżonka serdecznym uściśnięciem dłoni.

Speaker radiowy, opisujący uroczystość na dworcu powiedział, iż spotkanie króla i prezydenta czyniło wrażenie spotkania dwóch dawnych przyjaciół. Prezydent uśmiechał się serdecznie trzymając rękę króla. Ambasador Lindsay przedstawił następnie królowej panią Roosevelt.

Król w uniformie admirała usiadł w samochodzie po prawej ręce prezydenta. W drugim samochodzie zajęła miejsce królowa wraz z panią Roosevelt.

W okolicy dworca i na ulicach, którymi przejeżdżał orszak królewski porządek utrzymywało 10 tysięcy marynarzy i strzelców marynarki oraz 1.200 policjantów.

Defilada w Londynie.

Londyn, 9. 6. (PAT) W dniu urodzin króla odbyła się wczoraj przed południem tradycyjna defilada brygady gwardii królewskiej. W imieniu króla Jerzego defiladę odebrał ks. Gloucester. W uroczystościach urodzinowych

wzięła również udział królowa matka Mary, która po raz pierwszy od czasu swego wypadku samochodowego opuściła pałac Malborough oraz księżniczka Małgorzata. Księżniczka Elżbieta z powodu lekkiej niedyspozycji nie mogła wziąć udziału w uroczystościach. Na defiladzie gwardii obecny był ponadto gen. Gamelin.

„Strzelać będziemy razem”.

Londyn, 9. 6. (PAT) Gen. Gamelin podejmowany był wczoraj wiecz. bankietem wydanym na jego cześć przez rząd brytyjski w hotelu Carlton. W czasie bankietu minister wojny Hore Belisha wygłosił w języku francuskim przemówienie, w którym podniósł wartość armii francuskiej oraz zaśluga gen. Gamelin. Minister zapowiedział ponadto wyjazd specjalnej delegacji armii brytyjskiej do Paryża w dniu święta narodowego Francji 4 lipca. Kończąc swój toast min. Hore Belisha nawiązując do historycznego zdania z okresu wojen napoleońskich oświadczył: „W minionej epoce bardziej ożywionej duchem romantyzmu niż obecna, przodkowie wasi pozdrawiając na placu boju nasze oddziały wołał: „Panowie Anglii strzelajcie pierwszy” (Messieurs les Anglais tirez les premiers).

Dziś nie ma już mowy o tym, kto z nas będzie strzelać pierwszy, natomiast w razie potrzeby strzelać będziemy razem”.

Rokowania z Sowietami.

Paryż, 9. 6. (PAT) Sprawa rokowań dyplomatycznych z Sowietami nie przestaje być przedmiotem zainteresowań prasy paryskiej.

„Temps” w artykule wstępnym podaje, że pakt ten oparty będzie na pełnej wzajemności zobowiązań trzech kontrahentów. „Temps” podkreśla z naciskiem, że o przebiegu rokowań dokładnie poinformowane są rządy Polski, Rumunii i Turcji.

Strang idzie do Moskwy.

Londyn, 9. 6. (PAT) Agencja Reutersa donosi, że szef wydziału środkowo-europejskiego Foreign Office William Strang, którego powrót do Londynu oczekiwany jest dziś wieczorem prawdopodobnie w sobotę rano wyjedzie samolotem do Moskwy.

List z Paryża.

Musimy się trzymać kupy...

Wychodztwo polskie we Francji daje lekcję jedności i patriotyzmu

(O własnego stałego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego“).

Temat, który dziś poruszymy, nie jest miły... dla nosa. Chodzi bowiem o zbieranie odpadków. Marnotrawstwo jest poniekąd naszą specjalnością, ale teraz są takie czasy, że trzeba się wyzbywać zadarnionych przyzwyczajęń i brać się do roboty.

O konieczności zbierania odpadków dużo się już mówiło i pisało, ale — jak dotąd — nic się jeszcze nie zrobiło. A zbieranie odpadków — to jest rzecz, o której nie ma co dużo mówić. To trzeba po prostu wziąć w ręce. Choć czasami śmierdzi...

Najwięcej odpadków marnuje się w gospodarstwie domowym, tę dziedzinę więc trzeba najrychlej zorganizować.

Należałoby zatem w podwórzach urządzić zbiornice, pozostające pod opieką dozorców domowych, gdzieby mieszkańcy mogli składać wszelkie nie podlegające zepsuciu odpadki, sortując je według gatunków. Urządzenie i opróżnianie zbiornic pociągałoby oczywiście za sobą pewne koszty.

Poza tym są w każdym gospodarstwie domowym cerne odpadki kuchenne w postaci kości, obierzyn, resztek z talerzy, wody od zmywania. Dlatego też w podwórzach znajdować się powinny kubły blaszane z wiekiem, do których uświadomione gosposie mogłyby składać odpadki, sortując je według otrzymywanych wskazówek. Codziennie przybywający samochód ciężarowy zabierałby wszystko do odpowiedniej centrali, gdzie odpadki roślinne poddawaloby się parowaniu, a z cenniejszych — jak np. kości, odpadków mięsnych, chleba — gotowałoby się pożywną zupę dla trzody chlewnej, utrzymywanej przez miejską czy charytatywną instytucję.

Przy zbiorce wszelkich odpadków należy rozróżnić dwa momenty: 1) wszystko co tylko się da — zużytkować we własnym gospodarstwie, 2) to zaś czego u siebie zużyć nie można — oddać, nie dopuszczając w żadnym wypadku, aby się cośkolwiek zmarnowało.

Do akcji zbiorczej trzeba w najszerszej mierze przyciągnąć młodzież, doceniając należycie momenty wychowawcze z tym związane, ale trzeba również pouczyć w szkole, co z na pozór nieprzydatnych przedmiotów zrobić jeszcze można.

Humor polityczny.

Z BERCHTESGADEN.

— W dwóch wypadkach mogłaby mi epuchnąć wątroba — rzekł Hitler do otoczenia. — Raz, gdyby ludność Gdańska powiedziała: — Z Polską nam dobrze! — drugi raz gdyby ludność Włoch powiedziała: — Z Niemcami nam źle.

NIEDOBRA PARA.

„W armii włoskiej panuje wrzenie przeciw oficerom niemieckim“: Niby to małżeństwo tak się kochające, a tak krótko trwały miodowe miesiacę! Stara to jest prawda, wszystkim dobrze znana, że nie żyje w zgodzie para niedobrana! („Goniec Warszawski“).

PRZYGODA HANSA.

Do Polski jadąc, Schulze Hans obiecał żonie przed podróżą: — Przywiozę z Polski eine Gans geß ci przywiozę tłusta, duża! A kiedy z Polski wracał Hans, i był na granicy, z powrotem, — Was? — wrzasnął celnik — eine Gans? Geß, duża, tłusta? Verboten! — Heil Hitler! — chciał zawołać Hans lecz język mu zmartwił ze strachu i skonfiskował celnik Gans. a Hansa zabrano do Dachau! („Goniec Warszawski“).

NA FELDMARSZAŁKA.

A ten, choć nie je i nie pije, dziwnie nienaturalnie tyje. Myślę, że w tych słowach nie ma [miejsistości: jego brzuch — to dla Niemiec cały zapas żywności.

OWOCY GARMANSKIEGO DĘBU.

Wierzyli, że dąb germański owocować ze z niego przyszość być musi! [będzie, I przyszła ta chwila — urodził żółędzie i będą z nich pili kawusie! („Czarne na białem“).

Paryż, w czerwcu. Otrzymałem z Konsulatu Generalnego w Lille zaproszenie wzięcia udziału w uroczystościach polsko-francuskich, jakie odbywały się w Lille, Lens, Douai — i w ogóle w północno-zachodniej Francji. W okręgu konsularnym lillskim, obejmującym dwa departamenty Nord i Pas de Calais znajduje się blisko 200.000 rdzennych Polaków. Mieszkają oni w zwartej masie wzdłuż pasa węglowego, który się ciągnie od granicy belgijskiej przez Valenciennes, Douai, Lens, Bruay. Długość tego pasa wynosi około 80 kilometrów, szerokość 10 do 15. W całym szeregu dużych miejscowości, jak Marles-les-Mines, Bruay-en-Artois, Sallaumines, Ostricourt, Waziers — Polacy stanowią bezwzględnie większość ludności.

Tradycje organizacyjne westfalałów.

Emigracja nasza w północno-zachodniej Francji jest doskonale zorganizowana. Wśród elementu górniczego przewagę, jeżeli nie liczebna to z całą pewnością organizacyjną posiadają dawni westfalacy, którzy przyszli do Francji ze swoimi własnymi stowarzyszeniami i będąc elementem zwartym, nadali ton całemu życiu polskiemu. Wnieśli oni ze sobą pewien konserwatyzm, przywiązanie do starych form i zwyczajów — ale jednocześnie znana z lat przedwojennych dbałość o zachowanie oblicza narodowego. Na tych działaczach oparła się cała struktura życia społeczno-organizacyjnego w północnej Francji.

Emigracja polska we Francji jest zorganizowana w Związku Polaków, który oparł się na 28 związkach, zrzeszonych dawniej w Radzie Porozumiewawczej. Ustrój tego Związku Polaków ma charakter na wskroś demokratyczny — w skład walnego zjazdu Związku, będącego czymś w rodzaju Sejmu Emigracji — wchodzi w liczbie 300 przedstawicieli wszystkich bez wyjątku kolonii polskich. Obok Zw. Polaków działa na gruncie zawodowym Federacja Robotników Polskich, współpracująca jednocześnie z syndykatami, zrzeszonymi w C. G. T. (Konfederacja Generalna Pracy) lecz zachowująca niezależność organizacyjną, w duchu polskim.

Przyjaźń dnia codziennego.

Uroczystość w dniu Zielonych Świąt, w których wziął udział ambasador Rzeczypospolitej — była dla grupy dziennikarzy zarówno polskich jak i francuskich — długim szeregiem doniosłych wzruszeń. Nie tylko dlatego, że przegląd wszystkich organizacji polskich w północno-zachodniej Francji wypadł do tego stopnia okazale, iż wywołał ogromne echo w całej prasie zachodniej. Lecz zetknięcie się z żywiołem polskim na emigracji było dla nas niezwykle interesującym z politycznego i społecznego punktu widzenia. Obchody w Lille i w Lens, oraz w wielu innych miejscowościach uwytkliły prawdę, tak nadzwyczaj dzisiaj ważną, a polegającą na tym, że emigrant polski, rolnik, górnik czy robotnik fabryczny — jest naturalnym czynnikiem między społeczeństwem polskim i francuskim, oddając w ten sposób żywotnym interesom obu narodów nieocenione usługi. Państwa i społeczeństwa, które mają dzisiaj wspólne interesy i bronią wspólnych idea-

tów musi łączyć prawdziwa, jak najserdeczniej i najwszechstronniej pojęta przyjaźń. I musi być to przyjaźń nie od obiadu do obiadu, od urzędu do urzędu, od cylindra do cylindra — ale przyjaźń dnia codziennego, prosty, szczerzy, męski uścisk dłoni, jasne spojrzenie, słowa, które nie pokrywają wytwornością formy jakichś ukrytych niedowierzeń lub wzajemnych pretensyj. Okrzyk „Vive la France!“ i „Vive la Pologne!“ — musi płynąć z głębi serca albo-

wiem kto wie, czy nie idą chwile, kiedy będzie on cichy z ostatnim uderzeniem tego serca, kiedy za te słowa trzeba będzie składać ofiarę życia. Polski i Francji nic dzisiaj już dzielić nie może, natomiast wszystkim musi nas łączyć. Czasy, które idą, będą okresem ogromnej próby tej odwiecznej przyjaźni dwóch narodów, dwóch kultur, dwóch wspólnych poglądów na świat oraz tradycji i wreszcie obojgodnych interesów. I już dzisiaj trzeba wytworzyć tę atmosferę całkowitego zaufania, rycerskiej przyjaźni i żołnierskiej wierności. Jest to konieczne, jeżeli mamy oprzeć się tej fali zorganizowanego barbarzyństwa, która idzie na Europę i świat.

Marsylianka i Mazurek Dąbrowskiego.

Otóż zadanie to wypełnia znakomicie emigracja polska. Od okrzyków na cześć Polski i Francji chryply, w czasie uroczystości lillskich gardła francuskie i polskie. I nie był to wynik jakiegokolwiek sztucznej propagandy. Olbrzymi wybuch entuzjazmu, który nas nie tylko ucieszył, wzruszył, lecz — powiedzmy szczerze — i zdumiał swą żywiołową siłą — był wyrazem i wspólną pracą i wzajemnego oddziaływania na siebie narodowych elementów obu odłamów społeczeństw. A jeżeli przyczyniła się do tego i celowa praca organizacyjna — to zasługuje ona na najwyższą pochwałę. Po przemowach ambasadora — orkiestry grały Marsyliankę. Po mowie prefekta, mera lub posła francuskiego — grano „Jeszcze Polska nie zginęła“. Szczęśliwy symbol — bo im częściej hymny te będą spletać się z sobą, tym lepiej dla Polski, dla Francji, dla Europy, dla kultury.

Czerwone chorągwie chylą się przed ambasadorem Rzeczypospolitej.

Oprócz manifestacji polsko-francuskich, świetnie zorganizowanych i doskonale przeprowadzonych — obchody w północno-zachodniej Francji miały swój charakter typowo polski i bardzo głęboki. Były one wspaniałym dowodem tej siły, jaką można osiągnąć dzięki jedności społeczeństwa. Nasza emigracja we Francji jest jednolita — ale nie jest to jednolitość narzucona z gó-

ry. Jest to wspaniały zespół ludzi wolnych, zachowujących swoją indywidualność, swoją ideaowość, swoją nawet partyjność — lecz zjednoczonych w chwili obecnej poczuciem wspólnego niebezpieczeństwa.

Ambasador włoski — mówił mi jeden z kolegów parveckich — nie mógłby tak jeździć po koloniach swoich rodaków. Rozbiłoby auto na drzazgi.

Ambasador Łukasiewicz mógł dokonać swego objazdu bez żadnej asysty policyjnej. Co więcej. W Lens złożył wizytę w Syndykacie Zawodowym, w Federacji Robotników Polskich należących do C. G. T. Przeszedł wśród przyjaznych okrzyków — i wśród czerwonych sztandarów, które pochylili się przed nim, jako przedstawicielem Rzeczypospolitej. Prezes Syndykatu powitał go bardzo serdecznie, podkreślając, że robotnik polski jednoczy się dziś z całym społeczeństwem w obronie wolności narodu i wolności świata. Wzniósł kielich szampa na cześć Polski. Ambasador odpowiedział w bardzo taktownych słowach dziękując za wspaniałe przyjęcie. Przed gmachem Syndykatu ogromne tłumy robotników francuskich i polskich oczywiście „czerwonych“, oczywiście lewicowych wznosiły przez dobry kwadrans okrzyki na cześć Polski i Francji.

Wymowa portretów.

W miejscowościach, gdzie zatrzymywaliśmy się na uroczyste „akademie“, zorganizowane przez miejscowe kolonie polskie — wisiał niemal wszędzie portret Prezydenta RP., Marszałka Piłsudskiego — i gen. Hallera. Umieszczano te portrety obok siebie — i nic to nikomu nie wadziło, przeciwnie, ludzie z Paryża i z Polski uśmiechali się przyjaźnie, ściskając serdecznie spracowane dłonie. Ci, którzy śpiewali „Pierwszą Brygadę“ — śpiewali zaraz po tym i „Rotę“. I naprawdę, czuło się instynktownie, że ten portret Hallera obok portretu Marsz. Piłsudskiego, że te symbole są prawdziwie, że nawet ta czerwona syndykacka chorągiew obok sztandaru ze św. Barbarą, patronką górników — że te symbole są dzisiaj czymś czegośmy się spodziewali, co być powinno, więcej, co przedstawia duchowe wartości naszego społeczeństwa, wolnego narodu Polaków! Co stanowi siłę olbrzymią, siłę ducha ludzi prawdziwie wolnych i w wolność wierzących!

W Lens odbyła się msza polowa i wspaniała defilada. Obok strzelców szli doskonale się prezentujący sokoli, dalej oddziały harcerskie, gimnastyczne, syndykalne itd. Przed reprezentantem Polski i Francji pochylały się wszystkie sztandary. Okrzykom na cześć dwóch narodów nie było końca. Przepięknie wyglądało blisko 20.000 ludzi. Była to prawdziwa defilada jedności narodowej — i stanowczo najpiękniejszy przegląd polski, jaki w ostatnich latach widziałem.

Musimy się trzymać kupy...

Były mowy i bankiety. Kilkadziesiąt mów. Otóż we wszystkich przemówieniach poruszano najrozmaitsze tematy — lecz ani razu nie wspomniano o „jedności narodowej“. Dlaczego? Bo — o jakże szczęśliwie — nie trzeba było o tym mówić. Ta jedność stała się faktem, dla tych wszystkich ludzi pracy tak oczywistym, tak zrozumiałym samo przez się — że stwierdzenie tego zjawiska było niepotrzebne.

Musimy się trzymać kupy — mówił mi jeden robotnik — bo inaczej, gdyby przyszło co do czego, to w pojedynkę naród rozbija. Są wśród nas i socjaliści i chadecy i strzelcy — ale idzie taka chwila, że jeden drugiemu musi ustąpić, musi przebaczyć, musi zapomnieć — bo tu chodzi o wolność nas wszystkich.

„Wolność nas wszystkich“. Jakże wzruszające słowa tego górnika spod Lens! Gdy naprawdę przyjdzie taka chwila — to znajdzie on inny szlak do Polski, aniżeli długa, czterdziestogodzinna podróż trzecią klasą na krótki „congé payé“. Szlak, którym pójdzie on do Warszawy — może iść na Auerstadt, Jenę i Friedland. Dawny szlak chłopów kościuszkowskich spod znaku Dąbrowskiego, którzy na swych mundurach mieli wypisane słowa: „Gli uomini liberi sono fratelli“. Wszyscy ludzie wolni są braćmi. Od dźwięku tych słów drżały wówczas trony — a dzisiaj mogą rozpaść się w proch i w pył ustroje nowoczesnego niewolnictwa. Trzeba jednak słowa te wypowiedzieć — i trzeba w nie wierzyć.

Uroczystości w północnej Francji zostały zorganizowane przez ludzi dobrej woli i wielkiej energii. Konsul Kawałkowski uchochodzi, zresztą zupełnie słusznie, za jednego z bardzo niewielu naszych przedstawicieli, którzy z pracą swą łączą duże poczucie umiaru, wyrobienia politycznego i taktu. Tym tłumaczy się wspaniały pod względem organizacyjnym przebieg uroczystości. Były na nich specjalnie w tym celu z Warszawy przybyłe „czynniki miarodajne“. Gdyby z życia i organizacji kolonii polskich we Francji mogły one wyciągnąć wnioski, odnoszące się do całokształtu zagadnień polskich w kraju — to obchody w Lille i w Lens stałyby się nie tylko sukcesem — ale nabrałyby również cech historycznej doniosłości.

Dr. Tadeusz Kiełpiński.

Sokolice polskie defilują na uroczystościach wychódzycznych w Lens.

Co mówi Warszawa o pożarze dworca głównego?

Warszawa, 9. 6. (Wiad. wł.). O czym się mówi w Warszawie? O pożarze dworca głównego i o wielkich upałach, te które — nareszcie nas nawiedziły.

Jakiś widoczny pech prześlada nas z tym dworcem. Najpierw musieliśmy czekać tyle lat na rozpoczęcie budowy, wstydząc się bardzo ze starego stanu rzeczy. Nawet nie skorzystano z okresu wielkiej koniunktury, gdy stać nas było na budowanie brzydkiego kolosu Banku Gospodarstwa Krajowego.

Po rozpoczęciu budowy już każdy laik mógł zauważyć, że dworzec jest zbyt szczupły a linia średnicowa posiada za mało torów wylotowych. Zaledwie wystarcza dla ruchu dzisiejszego, a co myśleć o niedalekiej już przyszłości? A następnie: nie udało się elektryfikacja. Pierwsza zawiąza śnieżna lub pierwszy mróz paraliżuje ruch pasażerski.

I rzecz najgorsza — katastrofalny pożar. Śledztwo jeszcze trwa. Dziś nic jeszcze pewnego nie można powiedzieć o prawdziwej przyczynie pożaru. Władze śledcze wszystko czynią, aby wyjaśnić tajemnicze okoliczności.

A że nieszczęścia często chodzą razem, czyli wytwarza się prawo seryjności wypadków notujemy więc świeżo katastrofalne wykolejenie się pociągu międzynarodowego pod Warszawą. W pierwszej chwili gazety nie mogły podać szczegółów, oczekiwano na komunikat urzędowy, nic więc dziwnego, że stugębna plotka wyolbrzymiła przebieg katastrofy, choć i obecnie sama „rzeczywista rzeczywistość” ma swoją bolesną i wstrząsającą wymowę.

Dużo gorczy się przy tym nazbierało. Kolejno nie oszczędza się ministerstwa komunikacji, dyrekci budowy dworca, a następnie zarządu miasta, który dozwala na to, żeby straż pożarna Warszawy miała stare urządzenia, w niczym nie odpowiadające dzisiejszym wymogom techniki przeciwpożarnej. Straż nadrabiała odwagę i bohaterstwem. Uznając to, premier Składkowski udekorował uroczystie na pl. Marsz. Piłsudskiego wyróżnionych strażaków, odznaczając następnie w szpitalu poparzone, wręczając im krzyże zasługi. Dzienniki umieściły zdjęcia, gdy premier całował rannego strażaka.

Aresztowanie w związku z pożarem warszawskim.

Warszawa, 9. 6. Sędzia dla spraw szczególnej wagi p. Demant przesłuchiwał w gmachu Sądu Apelacyjnego 5 aresztowanych pracowników „Huty Pokój”, pociągniętych do odpowiedzialności ze zlekceważenia przepisów ostrożności przy obchodzeniu się z ogniem. Jak słyhać, wśród aresztowanych ma się znajdować także pewien inżynier. Nie ulega wątpliwości, że pożar powstał od ilozacji korkowej, który następnie prze-rzucił się na inne łatwopalne materiały. Wiadomo, że korek jest niezwykle łatwopalny. Może on się długo tlić, ale skoro wybuchnie ogień, to trudno go już ugasić.

Trzy ofiary kąpieli w Poznaniu.

Poznań, 9. 6. Upał wczorajszego dnia nęcił amatorów kąpieli, której zażywać pragnęła przede wszystkim młodzież. Pierwszy upalny dzień zaznaczył się w Poznaniu aż trzema ofiarami kąpieli w werbranej jeszcze Warcie.

Utonął w pobliżu nowej elektrowni miejskiej nieznanego mężczyzna.

W niespełna godzinę po wspomnianym wypadku, utonął pod Starotęką 18-letni robotnik Henryk Wiśniewski.

Również utonął na terenie Dębiny 17-letni uczeń ślusarski Grzegorz Czepiel z Poznania, ul. Grunwaldzka 11.

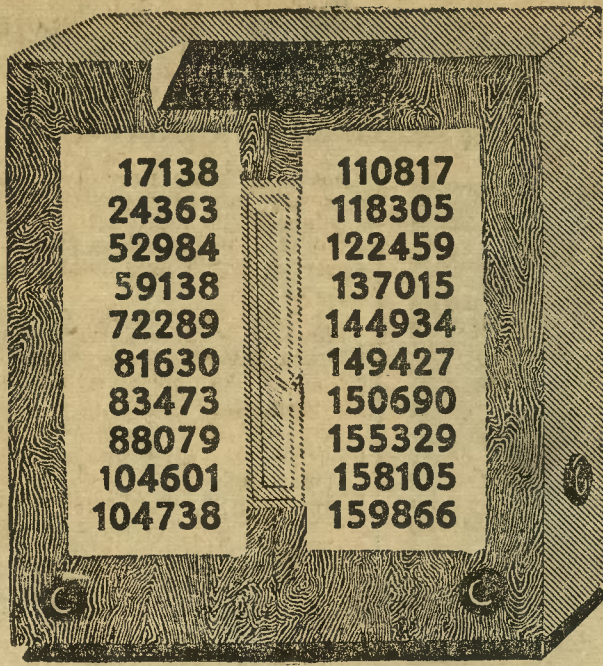
Zatwierdzony wyrok na b. burmistrza Trybulla z Nakła.

Poznań, (hb) Onegdaj poznański Sąd Apelacyjny rozpatrzył odwołanie b. burmistrza Nakła Trybulla, skazanego jak wiadomo na dwa lata więzienia i utratę praw obywatelskich na przeciąg trzech lat za pobieranie łapówek ze strony żydowskiej bekoniarńi, Bacon Export Robinson, mającej obecnie centrale w Poznaniu. Wyrok ten zatwierdził poznański Sąd Apelacyjny. Do sprawy tej wypadnie nam jeszcze powrócić. Branża bowiem bekonowa obfituje w szereg faktów, osób, firm i skandali, które nie powinny mieć miejsca.

Czesi uciekają z Prus Wschodnich do Polski.

Tczew (as). W ostatnim czasie zdarzają się coraz to nowe wypadki dezercji z armii niemieckiej, przy czym żołnierze-dezertjerzy w pełnym uzbrojeniu przez „zieloną granicę” przekradają się do Polski i tu błagają władze, by im udzieliły prawa azylu. Ostatnio uciekają do Polski również robotnicy zatrudnieni w Prusach Wschodnich przy pracach ziemnych (czytaj fortyfikacyjnych).

W ub. środę patrol Straży Granicznej w okolicach Tczewa przytrzymał znowu dalszych dwóch zbiegów z „raju” hitlerowskiego i to robotników narodowości czeskiej Władysława Wajsa i Józefa Ibla, zatrudnionych przy pracach ziemnych pod Elblągiem w Prusach Wschodnich. Powodem ucieczki było złe odżywianie oraz niezwykle brutalne obchodzenie się z robotnikami przez dozorców hitlerowskich.

17138	110817
24363	118305
52984	122459
59138	137015
72289	144934
81630	149427
83473	150690
88079	155329
104601	158105
104738	159866

Hallo-hallo!

TE SZCZĘŚLIWE

numery losów

SADONABYCIA JEDYNIE W KOLEKTURZE

NADZIEJA

LWÓW, UL. LEGIONÓW L. 11

Wyciąć i wypełnić!

KARTA ZAMÓWIEN

Proszę o nadesłanie pod wskazanym adresem!

Nr Nr _____

Nr Nr _____

Należność w sumie zł. _____ zapłać natychmiast blankietem PKO

Imię i nazwisko _____

Dokładny adres _____

(n-5211)

Miast 1000 inspektorów przybyło 31

I to Gdańskowi za dużo! — Perfidne podejrzenia.

(Od korespondenta gdańskiego „Dziennika Bydgoskiego”).

Gdańsk, 9. 6. (Wiad. wł.). Gdańska prasa umieszcza nowe ataki na polskich inspektorów celnych, przy czym zarzuca dwom inspektorom i to pp. Jarostowskiemu i Kalinowskiemu, jakoby za bardzo patrzyli na palce wywiadowi niemieckiemu i przemysłowi pod Einlage.

W Gdańsku u władz senackich panuje konsternacja, bo nac. inspektor cel-

Świda, którego odwołania Niemcy żądali, nie tylko sam wrócił do Gdańska, ale wzmocnił celną inspekcję o 31 urzędników.

Polacy w Gdańsku są zdania, że 31 inspektorów, to za mało, że należało co najmniej 1.000 nowych dalszych urzędników do granicy wschodniopruskiej przysłać. (o)

nik hitlerowców zagroził fuzją myśliwską żandarmom, że będzie bronił swej siostry i gospodarstwa bez pardonu.

Wywiązała się w rezultacie pomiędzy żandarmami a Woykiem formalna bitwa w wiosce. Wymieniano gęste strzały karabinowe. Jedna z kul Woykego zraniła wachmistrza Cherubina w szczękę, żandarmi zranili jedną z siostrzy Woykego kulą w ramię, a jedna z kul karabinowych żandarmów ugodziła Woykego śmiertelnie w brzuch. Mimo to bronili gospodarz zawzięcie wachmistrzom dostępu do siebie i siostry. Wreszcie ubezwładnili żandarmi Woykego i jego siostrę Alicję kolbami. Rannych Alicję Woykę i wachmistrza Cherubina przewieziono do szpitala. Resztę z rodziny Woykich w Gnojewie, dwie siostry, aresztowali żandarmi i osadzili we więzieniu.

Komunikat policyjny dowodzi, że w domu Woykich, podobno nieco osłabionych na umyśle, znaleziono 22 tysiące gld. gotówką. Gospodarstwo poddano pod administrację przymusową.

Całe zajście wykazuje stopień zniechęcenia hitlerowców wśród samych Niemców, którzy już nawet z bronią w ręku przeciwstawiają się ich metodom. (o)

Gdańska delegacja.

Warszawa, 9. 6. (Tel. wł.). Dziś przybywa do Warszawy delegacja m. Gdańska z sen. Rettelskim na czele. Prawdopodobnie ona będzie rozmowy w celu zawarcia porozumienia w sprawach aprowizacyjnych Gdańska w r. 1939-40. Ze strony polskiej prowadzić będzie rokowania p. Grabowski z min. rolnictwa. (r)

Z łoża masonskiej — Dom Powstańca.

W Poznaniu uległ zajęciu gmach łoża masonskiej przy Grobli. Budynek ma być oddany Związkowi Powstańców Wielkopolskich.

Bardzo powoli bierze się Ozon do reformy ordynacji.

Warszawa, 9. 6. (Tel. wł.). Gen. Skwarczyński powołał do życia komisję ankietową posłów i senatorów OZN, która ma się zająć przygotowaniem materiału w sprawie zmiany ordynacji wyborczej do sejmiku i senatu.

W skład jej weszli sami luminarze Ozonowi, po których nie wiele można się spodziewać. Nast. posiedzenie komisji odbędzie się w połowie bież. miesiąca. Ustalone zostaną pytania ankietowe w sprawie ordynacji, które nast. rozesłane zostaną do „speców”, mających się wypowiedzieć na ten temat.

Przy tej technice pracy i „pospiechu” zmiana ordynacji przeprowadzona zostanie w r. 1942 nie wcześniej. Tylko nadzwyczajne okoliczności mogłyby termin przyspieszyć. (r)

Zamordowanie dwóch Anglików w Szanghaju.

Londyn, 9. 6. (PAT). Rząd brytyjski przywiązuje niezmiernie poważne znaczenie do zajścia, jakie wydarzyło się w Szanghaju i w którym Anglik Tinkler został śmiertelnie zakłuty bagnetami przez marynarzy japońskich.

Dotychczas w Londynie nie otrzymano oficjalnego raportu z Szanghaju, lecz wiadomo, że Tinkler, będąc poprzednio członkiem miejskiej policji w Szanghaju,

Londyn, (PAT) Agencja Reutera donosi z Szanghaju, że wczoraj wieczorem zmarł w tajemniczych okolicznościach obywatel brytyjski Mac Lister, zatrudniony w tej samej firmie co zmarły przedwczoraj na skutek ran zadanych mu w więzieniu przez żołnierzy japońskich, Tinkler. Według wiadomości posiadanych przez agencję Reutera Mac Lister znaleziony został wczoraj późnym wieczorem na moście strefy wolnościowej w porcie Szanghaju w stanie bardzo ciężkim, tak, iż zmarł w drodze do szpitala.

Japończycy w międzynarodowej „wolnej” strefie miasta Szanghaju poddają osobistej rewizji każdego podejrzanego osobnika.

Konferencja prasowa pod gołym niebem.

Pokłosie wycieczki dziennikarskiej do Kaszubskiej Szwajcarii.

Podobnie jak szereg miast starożytnej Grecji toczyło między sobą „homeryczny” bój — o ustalenie miejsca urodzenia poety Homera, kilka miast pomorskich pretenduje do miana „stolicy Kaszub”.

— Czy jest nią Kościerzyna, uwieczniona przez Derdowskiego i jego „koscielnego”?

— A może Wejherowo?

— Nie! Stolicą ziemi kaszubskiej był zawsze Gdańsk, razem z Oliwą, gdzie spoczywają proch dawnych książąt kaszubskich, od Sambora począwszy i gdzie Radunia spływała krwią pomordowanego przez krzyżaków w sam odpust św. Dominika niewinnego ludu kaszubskiego!

Natomiast Kartuzy są i bezsprzecznie pozostała stolicą najpiękniejszej potłaci „ladowych” Kaszub, czyli tzw. Kaszubskiej Szwajcarii. Nazwa ta została wprowadzona dopiero kilkadziesiąt lat temu — przez turystów, zachwyconych pociągającym krajobrazem.

Zachwył mieszkańcy pradoliny polskiej to sprawił, że każde prawie znaczniejsze wzniesienie terenu, obramowane lasami i jeziorami, przesadnie zaraz nazywali „Szwajcarią”. Tak powstała „Poznańska Szwajcaria” w okolicy Żerkowa nad Wartą, — „Mazurska Szwajcaria” — na pojezierzu koło Łku, mylnie Etkiem nazywanego i — „Kaszubska Szwajcaria” na Pomorzu polskim. Ścisłe jej granice określili zmarli przed rokiem wielki miłośnik Kaszub dr Aleksander Majkowski. Sięgają one do działu wód Raduni, lasów Mirachowskich, źródeł Bukowiny i Stołpy, wychodzących po za granice państwa.

Wieżyca bez wieży Bismarka.

Najwyższym wzniesieniem całego pasa nadbałtyckiego od brzegów Jutlandii do naszego burszylowego wybrzeża — jest Wieżyca, góra wznosząca się 331 metrów nad poziomem morza, ukryta w lasach — na połowie drogi między Kościerzyną a Kartuzami.

Na Wieżycy zamierzali Niemcy wystawić wieżę Bismarka, jakby na uragowisko — tym dzielnym Kaszubom, którzy oparli się jego polityce wynarodowienia. Zaledwie fatyganci zwieźli głazy, kładąc fundament, wybuchła wymodlona „wojna ludów” mająca w niwecz obrócić potęgę Bismarka i jego następców. Oszczędziliśmy zatem trochę dynamitu...

Obecna, drewniana wieża, z której rozciąga się piękny widok, wybudowali nasi leśnicy.

W pogodny dzień widać z tej wieży Polskie Morze... Myśmy nie widzieli i nie widzieli.

Na Wieżycy oczekiwali nas polski jej „strażnik” obecny starosta kartuski Belina, mający miecz i trzy srebrne podkowy w herbie (Zelista Belina, hetman wielki Bolesława Krzywoustego — w wojnie pomorskiej utracił rękę, a mimo to odniósł zwycięstwo!) oraz inżynier powiatowy Żurawski, który wyjechał na spotkanie dziennikarzy, by im pokazać nowe drogi, które tutaj buduje. Kaszubska „autostrada” prowadzi ze wzgórz Szymbarskich do kotliny jeziora Ostrzyckiego i dalej, brzegiem wydłużonego jeziora po godnych zwiedzenia terenach, podlegających ochronie przyrody.

W obozie „cioci Imci”.

Rozmaicie można się zapatrywać na amerykańską „Young Mans Christian Association” — posadzając metodystów o kupowanie sobie dusz przez dzieła miłosierdzia i rozrywki, w żadnym jednak wypadku, przynajmniej w Polsce, nie stwierdzono, by Y. M. C. A. szerzyła eklektarstwo wyznaniowe. Bynajmniej, w obozie letnim i narciańskim „Imci” nad jeziorem Ostrzyckim opiekunowie młodzieży przynaglają obozujących tutaj chłopców do uczęszczania na nabożeństwa katolickie — obowiązku, jak nie dopuszczają, by młodzież kurzyła papierosy, smakowała wódkę, lub walała się na plaży i w lasach bez nadzoru.

Dyrektor oddziału gdyńskiego Y. M. C. A. — magister Wojcicki — oprowadzał nas po obozie, pokazując stylowe „cheche” kaszubskie, służące za schroniska dla letników przybywających tu z Warszawy, Łodzi, a każdorazowo na „weekend” z niedalekiej Gdyni. Każdy taki domek drewniany ma wypisaną pod daszkiem nazwisko swojego fundatora. Admirał Unrug i „Gal” (Gdynia — Ameryka Linia żegluga, przodują.

Kraja 170 jezior.

Zjeżdżając z górnej Brodnicy wszywamy się w gąszcz lasów; raz po raz przebiegają tafle wód. Wszystkie jeziora kaszub-

Dyrektor elektrowni w Rutkach objaśnia...

skie mają kształt wydłużony i to najczęściej w kierunku południowym. Są to tzw. jeziora „rynnowe” — polodowcowe. Największy wśród 170 jezior kaszubskich jest wieniec jezior Raduńskich, zajmujący obszar przeszło tysiąca hektarów. Jeziora są nierówno położone, dlatego przepływają przez nie białe potoki i rwiste rzeki. Wielkometajskich wodniaków z pewnością zainteresuje wiadomość, którą zawiadamiamy prof. Aleksandrowi Brücknerowi, że jeden z odłamków ćwierćmilionowego szczepu kaszubskiego zwie się „Kajakami” — od słowa „kaj” (nad rzeką). Inne nazwy kaszubskich plemion, jak Karwatowie, Kabałkowie, pochodzą od stroju.

Kaszubi są Polakami!

Po konferencji w kartuskim „Kaszubskim Dworze” skarżył mi się jeden z starszych księży:

— „Oni” nas nie uważają za Polaków...

Kogo staruszek miał na myśli, nie dopowiedział, tylko poczesłował mnie tabaczką z „rózka” — tabaką, którą księdzu trze jego kopacz w donicy...

Ocierając się przeszło 50 lat o Niemców, zacytowany wyżej profesor Brückner (rodem z Tarnopola) pisząc wielkie dzieło o kulturze polskiej — przyczynił się mimo woli do ustalenia błędnych pojęć o... Kaszubach. Sławiąc lud polski, który „jak żaden inny lud słowiański nie zna podobnej jednolitości mowy a nienaruszalności siedzib słusznie się szczyci” Aleksander Brückner stwierdził, że rok 1939 niewiele tu odbiegł od roku 939, bo „jak siedziby nasze odwieczne te same, tak i język jednolity (oprócz Kaszubów)”. — „Ależ to nie Polacy, lecz Pomorzanie” — powiada zgasty mędrzec. „Słowiańszczyzna pomorska i zaodrzańskie mazurek, ale pomorscy Kaszubi nie mazurek...”

To ma być argument! Posłużyli się nim skwapliwie pruscy statystycy, wprowadzając do spisu ludności od roku 1910 począwszy rubrykę językową „kassubisch”.

Przed tym Kaszubszczyzna zawsze była „Pollakei” i — bez kultury. Czemuś w rodzaju Sybiru za rosyjskiego caratu. Boć nie kto inny, tylko pruski minister oświaty i wyznań religijnych Altenstein w roku 1831 księży-patriotów polskich (m. in. proboszcza Senftlebena z Bydgoszczy) zsyłał za karę na Kaszuby, — na odludny Hel!

Sołecki cylinder i szkarłat świętopielkowy.

Być na Kaszubach i klasztoru żukowskiego nie odwiedzić — to grzech. Żukowo znam od dawna. Posiada dwie stacje ko-

lejowe i ciekawą przeszłość. Pamiętam jak dziś uroczystość poświęcenia nowej kolei („francuskiej”) i drugiego dworca. Sołtys w cylindrze, nieodrodnym znaku władzy na Kaszubach, podszedł do nas i zapytał bez ceremonii:

— Który to z was jest pan minister?

Gdy wysunął się minister kolei inż. Kühn a minister Prystor tuż za nim, zrobił pół kroku, nie zbył z tropu Kaszuba, powtórzył zapytanie:

— Który z was jest ten „rychtyczny” minister?

Następnie wyluszczył życzenia gminy. Proszą o inną nazwę stacji, bo dwóch Żukowców być nie może...

— Może w takim razie drugą stacją nazwać „Kaszubowo”? Jak uważacie, panie sołtysie?

Ale ten się nie zgodził: „Chcecie nas przedrzeźniać? — Nie!”

Więc pozostało jak było — Żukowo Wschodnie i Zachodnie.

Do tego Żukowa zajechaliśmy w Zielone Świątki, do dawnego klasztoru białych mnichów i służebnic św. Norberta, którym Polska zawdzięcza dzisiejsze hafty kaszubskie. Wzory, przeniesione z francuskiej Nadrenii, zakonnice oparły na swoich motywach, nie szcędząc złotych nici i modrych jak jeziora kaszubskie barwiczek.

— Czepce kaszubskie na wyprawę kosztowały więcej jak krowa... objaśnił nas student Tandek, młody Kaszuba, wstępujący w ślady Gulgowskich i Majkowskich.

Z pietyzmem dotykał kierownik studia bydgoskiego red. Nuszkowski szkarłatnej szaty księcia Świętopielka, służącej za ornat, przechowywanej w skarbcu klasztornym z górą 700 lat...

— Na Boże Narodzenie pasterkę kaszubską transmitować zamierza Rozgłośnia Pomorska właśnie z tego kościółka.

W „sercu” Kaszub.

Wzgórza, jary, szumiąca od Babiego Dolu ongiś krwawa a dziś rudawa (od torfu?) Radunia — wskazują zawiłą drogę do — Rutek. Zamiast wicestarosty Budnika (naszego eks-kolegi redakcyjnego, wielkiego syna małych Sadek) wita nas przed elektrownią... oswojona sarenka i dyrektor Domagała, podobno Pałuczanie, co się będzie zgadzało, bo światlejszego i przystępniejszego „conferenciera” nie znajdziecie.

Konferencja prasowa w Rutkach, podobnie jak starościńska na szczycie Wieżycy, odbyła się pod gołym niebem — przy cudownej pogodzie.

Dyrektor Drzymala objaśnił nam, że znajdujemy się w samym „sercu” Kaszub, skąd rozchodzą się arterie, zasilające ziemię kaszubską hen po gdański Straszyn w prąd elektryczny.

Powiat kartuski jest jednym z najbardziej zelektryfikowanych powiatów w Polsce, 74 gromady zaopatrują w światło i siłę — Rutki. Pięć milionów wolt! Z Rutek szły pierwsze przewody do Gdyni!

Jesteśmy olśnieni gigantycznym dziełem. Zapora wodna tworzy dwukilometrowe sztuczne jezioro. Radunie spiętrzone do 12 metrów... Pstrągi skryły się na bieżącą wodę.

Elektrownia w Rutkach jest najbardziej dochodowym przedsiębiorstwem samorządu i chlubą powiatu kartuskiego.

Powiat, który nie miał miasta żadnego...

Powiat kartuski był do niedawna jednym z tych nielicznych w Europie, nie posiadających żadnego miasta! Dopiero za polskich czasów, w roku 1923 — jak nas senior Bieliński informuje — Kartuzy, siedziba starosty powiatowego, otrzymały prawa miejskie. Innego miasta w powiecie nie mamy, za to mamy wsie, jak Sierakowice, Sulęcyno i Żukowo, liczące ponad 2 tysiące dusz.

Zwiedzając Kaszubską Szwajcarię do-

brze uczynią, rozpoczynając wędrówkę od Kartuz, posiadających stary klasztor z dachem w kształcie trumny i niezliczone pamiątki. W parku miejskim znajdują się ciśy, bardzo rzadkie dziś drzewa w Europie, i jest „fenomen” przyrodniczy: grab z liśćmi dębowymi... Opowieść o gruszkach na wierzbie wobec tego zasługuje na uwagę.

Kartuzów obowiązywała reguła milczenia, a jednak głośno o nich w dziejach Pomorza. Mięsa nie jedli, bo mieli ryby. Dwanaście jezior i 40 wiosek należało dawniej do klasztoru kartuskiego, dziś biedny proboszczulek ma tylko 12 morgów ziemi a ryby musi kupować! Pocięsza się, że Chrystus Pan nie miał ani jednej morgi, a nakarmić — kilku chlebami i kilku rybami tysiączne rzesze ludu.

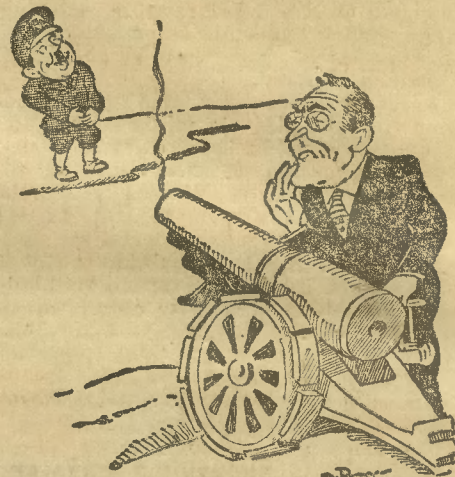
Stanisław Nowakowski.

DOBRY TOWARZYSZ.

— Wiesz, mam takie pragnienie, że dziś chyba upiję się na śmierć!
— Wobec tego chciałbym umrzeć wraz z tobą!

GOŁY ROZBOJU SIĘ NIE BOL.

Prezydent Roosevelt: — Co warta ta moja dolarowa armata. Strzelam i strzelam, a Hitler się śmieje.

(„Mucha”).

STOSUNKI MEKSYKAŃSKIE.

Minister objeżdża miasta prowincjonalne. Przejżdża do jakiejś małej dziury powiatowej. Każę zaprowadzić się do miejscowego więzienia.

Po paru minutach staje przed drewnianym budynkiem. Przed bramą siedzi jakiś czelczyna i wygrzewa się na słońcu.

— Gdzie jest naczelnik więzienia?
— U narzeczonej.
— A naczelnik straży?
— Do knajpy poszedł.
— Ładne porządki! A gdzie są wszyscy dozorczy?

— Obaj poszli do krawca.
— Ślicznie, nie ma co. Nikogo nie ma więc? A pan co tu robi?
— A no nic. Opalam się...
— No tak, to widzę! Ale kim pan jest?
— Ja jestem więzien.

DOBRY WYBÓR.

— Nie wiedziałem, o którą z dwu siostr się oświadczyć, wreszcie wybrałem tę małą.
— Miałeś zupełną rację, bo z dwojga złego zawsze należy wybierać mniejsze...

CO WTEDY.

Naręczony: — Może pan spokojnie powierzyć mi rękę swej córki. Nawet gdyby się ze mną stało coś złego, jestem ubezpieczony na grubszą kwotę.

Przyszły teść: — Dobrze, a jeśli się z panem nic nie stanie?

NIE MOŻE JEJ KOCHAĆ?

— Ty mnie już więcej nie kochasz!
— Ale skąd ci to przyszło do głowy?
— No, bo przecież tak niemodnie ubranej kobiety, jak ja, nie można kochać!

ZGROZA.

— Istna zgroza, jak to ludzie nikomu dziś nie wierzą! Od miesiąca noszę przy sobie fałszywą pięciozłotówkę i nikt jej nie chce przyjąć.

DWOI MU SIĘ W OCZACH.

— Wiesz pan, że pańska żona jest bardzo podobna do swej matki.
— Niestety tak.
— Dlaczego „niestety”?
— Dlatego, że ostatnimi czasy zdaje mi się, że mam aż dwie teściowe.

OKOLICZNOŚĆ ŁAGODZĄCA.

— Oskarżony, ledwo was wypuszczono z więzienia, znowu ukradliście ubranie?
— Musiałem, panie sędzio, bo po wyjściu na wolność, moje dawne ubranie okazało się za ciasne.

NIC WIELKIEGO.

Kac i Kotek słuchają radia. Z głośnika rozlega się śpiew Kiepur.
— Prawda, panie Kotek, jak on wspaniale śpiewa? — pyta Kac.
— Nic wielkiego. Gdybym ja miał taki głos, to też bym tak śpiewał.

Dziennikarski łudek przy jacie na Raduni.

KINO
KRYSTAL
Początek o g. 5, 7 i 9-tej
w niedz. o 3, 5, 7 i 9-tej

Dziś w piątek dawno oczekiwana premiera.
Jedna z najpiękniejszych komedii śpiewno-muzycznych o pikantnej erotycznej treści, pełna humoru i wesołości, której poryw. akcja rozgrywa się na słon. Południu p. t.

Niebezpieczna kobieta

W rolach głównych: (n-5210)
słynna na cały świat, kusząca, zmysłowa
Viviane ROMANCE
oraz ulubiony pieśń. Europy **Tino ROSSI**

Humor. Napięcie. Treść. Muzyka. Śpiew. Erotyka.
Nadprogram:
NAJNOWSZY TYGODNIK PATA
i Piękno naszych Ziemi Wschodnich.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 7 czerwca 1939 r.

KALENDARZYK

Dziś: Felicjana.
Jutro: Bogumila.
Wschód słońca o godzinie 3.38.
Zachód słońca o godzinie 20.20.

Stan pogody.

PRZEJŚCIOWE ZACHMURZENIE.

W dniu wczorajszym wolno przepływała nad Polską z zachodu powiew zwrótnikowo-kontynentalna. W masie tej panowała pogoda upalna. (Temperatura w Bydgoszczy 32 st.). Stacje Bydgoskie notowały 12-14 st. Dziś rano w Bydgoszczy nieco chłodniej i lekkie zachmurzenie nieba. Pogoda słoneczna. Większa skłonność do burz i przelotnych opadów. Umiarkowany wiatr z zachodu. Temperatura w ciągu dnia od 20 st. na północy, do 30 st. na południu kraju.

Termometr wskazywał dziś rano

DYŻURY NOCNE APTEK od 9-11 czerwca br.:

- 1) Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska.
- 2) Apteka przy Placu Teatralnym, Marsz. Focha.
- 3) Apteka Tarasiewiczza, ul. Orla.

Telefon Pogotowia Ratunkowego 26-15.

— **MUZEUW MIEJSKIE** przy ul. Farnej otwarte codziennie od godz. 11-16, w niedziele i święta od godz. 11-14.

Muzeum Miejskie — Bielewki, ul. Pierackiego 8, otwarte codziennie od godz. 11-14. Stała wystawa darów: obrazy Leona Wysockiego i rzeźby Konstantego Laszki.

Biblioteka Nowości T.C.L. przy ul. Gdańskiej 30, I piętro wypożycza książki od godziny 11-13,30 i od 16-19.

— **Redakcja udziela porad prawnych** (bezpłatnych) codziennie w godzinach od 17-18. Zamiejscowemu udzielamy porad również na drodze listownej.

— **BKS „Wodnik”,** łączący w swym łonie 100 członków, rozporządza mając 70 własnymi łodziami, znajduje się na nowych torach rozwoju. W schronie klubu przy ul. Mennica znajduje się jeszcze kilkanaście stoisk do wynajęcia. Zgłoszenia członków i wynajem stoisk u skarbnika p. Szerffla, ul. Piotra Skargi 10, tel. 24-97, względnie w schronie przy ul. Mennica.

— **Zaparcie.** Sprawozdania naczelnych lekarzy w leczeniach dla chorób żółtą i jelit podkreślają, że woda gorzka „Franciszka-Józefa” jest pierwszorzędnym działającym naturalnym środkiem przeczyszczającym.

— **Dyrekcja III Pryw. Liceum i Gimnazjum** Żeńskiego im. M. Curie-Skłodowskiej w Bydgoszczy, ul. Kujawska 4 przyjmuje zgłoszenia kandydatek do kl. I gimn. Przy zgłoszeniu należy przedłożyć: 1) podanie, 2) dokument urodzenia wzgl. chrztu, 3) ostatecznie świadectwo szkolne (kl. 6 wzgl. 7, 4) świadectwo II szczepienia ospy. Taksa za egzamin wynosi 10 zł oraz 1 zł na budowę publicznych szkół powszechnych. Zgłoszenia przyjmują sekretariat zakładu codziennie od godz. 8-14. (n4953)

— **Koedukacyjne kursy handlowe w Gdyni** przyjmują zapisy na nowy rok szkolny na kurs: dla młodzieży przedpołudniowy, jednoroczny i dwuletni; dla dorosłych wieczorowy — jednoroczny. Podstawą przyjęcia świadectwo ukończenia szkoły powszechnej. Zamiejscowemu korzystają ze zniżek kolejowych. Zapisy i informacje: sekretariat Gdynia, Starowiejska 17, tel. 27-26. (n5110)

— **Szkoła Przeposobienia w gospodarstwie rodzinnym** w Bydgoszczy, ul. Konarskiego 5, tel. 15-90 przyjmuje zapisy na jednoroczny kurs gospodarstwa domowego codziennie w godz. od 10-12 oraz środy i piątki w godz. od 17-18 tylko do 20 czerwca br. (n4473)

Pokłosie świąteczne.

Najważniejsza jest tradycja. W czasie ostatnich Zielonych Świątek ludzie słusznie narzekali: — Jakoś trudno uwierzyć, że to święta. Dawniej, gdy domy przystroić zieleni, od razu było widać Zielone Świątki. A teraz nie ma ani gałązek brzozy ani latoraku — gdyby nie kalendarz toby święta przeszły niepostrzeżenie...

Tradycja zielonoświąteczna zginęła niemal zupełnie. Może lasy na tym dobrze wyszły, ale sercu ciężko. Zawsze to coś milego i dobrego zniknęło.

Cale szczęście, że Boże Ciało zachowało swoje tradycje, bał - wydaje się nawet, że je rozwija. Gdy się tak z roku na rok obserwuje te uroczystości, to nie trudno spostrzec, że procesje są coraz większe i okazalsze, że domy są barwniej

umajone, że w coraz liczniejszych oknach płoną świece.

Na przekór wszystkiemu brzmi coraz mocniej pieśń nabożna na ulicach miast i wsi...

W każdym razie dusza rośnie i raduje się serce, gdy ulica wielkiego miasta zakwitła świeżym gajem zieleni, gdy w triumfalnym pochodzie idzie Chrystus wśród zamarłego na tę chwilę wyjątkowego zgiełku ulicznego.

Z tradycji Bożego Ciała nie tylko, że nic nie uронiliśmy, ale wzbogaciłmy ją nową, żywą treścią. Ta treść przeglądała się wraz ze słońcem w szablach i bagnach wojska asystującego procesji:

Są wartości, których bronić chcemy i których obronić potrafimy!

(hak)

Przedstawiciele Cook'a i Wagons-Lits w Bydgoszczy.

Zainteresowanie Polską na zachodzie Europy wzrasta w ostatnim czasie nie tylko pod względem wojskowo-politycznym, ale również pod względem gospodarczym i turystycznym. Dowodem tego jest ruchliwość światowych biur podróży, które ostatnio zwróciły swą szczególną uwagę na Polskę, jako na teren wielkich możliwości turystycznych.

Dnia 6 czerwca bawili w Bydgoszczy dwaj Anglicy, delegaci wydziałów turystycznych Cook'a z Londynu Mr. Lynden, i Wagons-Lits z Paryża Mr. Wilkins, którzy już od lutego bawią w Polsce. Panowie Lynden i Wilkins zabrali się do gruntownego zbadania terenu, o czym świadczy choćby fakt, że najpierw przeszli w Warszawie kurs języka polskiego. Opanowawszy język krajowy, wybrali się w podróż orientacyjną po Polsce i zwiedzili dotychczas Wileńszczyznę, Suwalszczyznę, Augustowskie, Huculszczyznę, Podole, wszystkie główne uzdrowiska polskie, Śląsk i Poznań-

skie. Dalsza marszruta prowadzi przez Pomorze — do Gdyni i Gdańska, po czym wróca znowu do Warszawy.

Podczas swej bytności w Bydgoszczy zwiedzili nasi goście w towarzystwie przedstawiciela Wagons-Lits/Cook z Poznania p. Laurentowskiego i referenta turystycznego prasowego przy Zarządzie Miejskim p. Rzeźniackiego główne obiekty turystyczne Bydgoszczy. Szczególne ich zainteresowanie wzbudziły urządzenia służowe skanalizowanej Brdy, stare miasto, a specjalnie Biblioteka Miejska, po której oprowadzała gości sekretarka biblioteki p. Wierzbicka. Przed odjazdem zwiedzili pp. Lynden i Wilkins także Dom Turystyczny, o urządzeniach którego wyrażali się z gorącym uznaniem.

Wobec tego, że objaw zainteresowania się Polską ze strony Anglii i Francji się mnoży, należy się spodziewać, że ruch turystyczny obokrajowców do Polski będzie się stopniowo wzmagał.

Poznański Koncern Towarzystw Ubezpieczeń.

O odbyły się w Poznaniu walne zgromadzenia Towarzystw Ubezpieczeń, na których zatwierdzono obrachunki i bilanse za rok 1938, a mianowicie dnia 30 maja 1939 r. „Vesty” Banku Wzajemnych Ubezpieczeń, zaś dnia 31 maja 1939 walne zgromadzenie „Vesty” Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń od Ognia i Gradobicia oraz Poznańsko-Warszawskiego Towarzystwa Ubezpieczeń Ski Akc. Wymienione towarzystwa należą do wspólnego Poznańskiego Koncernu Towarzystw Ubezpieczeń. Zatwierdzone zamknięcia rachunkowe wykazały, że zbiór składek w r. 1938 podwyższył się i wyniósł w „Veście” Towarzystwie 5.166.564,88 zł, w Poznańsko-Warszawskim Towarzystwie 5.931.407,06, w „Veście” Banku 6.233.543,71. Ogólny zbiór składek w koncernie wyniósł 17.331.315,65 zł i podwyższył się o około 2 miliony zł. Przed wydzieleniem zysku od-

łożono w poszczególnych towarzystwach większe specjalne rezerwy w łącznej wysokości ponad 250.000 zł. Zysk bilansowy koncernu wyniósł 269.676,88 zł. W dziale ubezpieczeń od gradobicia rok sprawozdawczy zaznaczył się niekorzystnym przebiegiem szkód. Aktywa koncernu na dzień 31 grudnia 1938 wynoszą poważną sumę 35.447.140,96 zł, zaś fundusze gwarancyjne i rezerwy 27.530.815,83. Podstawy finansowe skoncernowanych towarzystw jeszcze więcej zyskały na sile. Oprócz innych pupularnie pewnych lokat koncern posiada 40 wartościowych domów czynszowych w Poznaniu, w Warszawie, Katowicach, Lwowie oraz w innych większych miastach Polski i w Gdańsku na ogólną wartość bilansową 9.842.319,46 zł. Bilanse wykazały na dzień 31 grudnia 1938 r. wysoki stan gotówki na sumę 4.190.874,93. Okoliczność powyższa świad-

Teatr Miejski.

Występy Zespołu Operowego

Rigoletto — Verdiego, Cyrulik Sewilski — Rossiniego.

Nawet przy wzięciu pod uwagę wszystkich nieprzychylnych okoliczności, które z reguły towarzyszyć muszą tego rodzaju „ad hoc” montowanym zespołom, trudno postrzyczyć się do łagodnego choćby protestu, skierowanego pod adresem organizatorów tych przedstawień. Z największym szacunkiem odnosimy się do wspaniałego kunsztu Mossakowskiego i Wragi, z podziwem i małym... rozrzewaniem uznaliśmy metamorfozę p. Kaupę, którą niedawno zegnaliśmy, jako utalentowaną primadonnę operetki, a teraz witamy w roli pierwszorzędnej operowej atrakcji, ale przecież zdajemy sobie równocześnie sprawę, że ta trójka nie tworzy jeszcze Opery. Przy lepszej organizacji można jednak było uniknąć wielu przykrych momentów i zaprezentować jeżeli nie dobry, to przynajmniej przyzwoity poziom. Sądzę, że poziom taki dałoby się bez trudu uzyskać, gdyby kapelmistrz opery przyjechał do Bydgoszczy nieco wcześniej, dla odbycia kilku uczciwych prób orkiestrowych. Trzeba to z całym naciskiem podkreślić, że odpowiedzialność za niepowodzenie przedstawień (zwłaszcza pierwszego) nie spada na barki orkiestry, choć orkiestra była niewątpliwie w całym tym montażu czynnikiem najslabszym. W wa-

runkach, jakie dano naszym muzykom, zrobili oni wszystko, co było możliwe. Niemożliwością bowiem byłoby, nawet dla orkiestry bardziej rutynowanej, przygotować dobrze, w tak krótkim czasie aż trzy opery.

O rzeczowej ocenie przedstawień nie może w tych warunkach być mowy. Radzi byłibyśmy, gdy orkiestra dotrzymała kroku scenie, gdy nie było kłopotliwych rozdźwięków, między śpiewakami a orkiestrą, lub w orkiestrze samej. Irwujące było jednak niekiedy, że kapelmistrz zbyt mało uwagi poświęcał orkiestrze, interesując się głównie śpiewakami, którzy chyba lepiej mieli opanowane swoje partie, niż muzykowie orkiestrowi. Kto wie, czy ta jednostronna opieka nie była źródłem wielu nieporozumień.

Z dwu odbytych przedstawień na poziomie bardziej poprawnym stał „Cyrulik Sewilski”, „Rigoletto”, natomiast wspaniałe arcydzieło Verdiego zawierało w sobie niewiele zupełnie (z muzyczno-dramatycznego punktu widzenia) udanych momentów. Na scenie zdecydowanie wybił się Mossakowski i Wraga. Pierwszy stworzył wstrząsającą w swym realizmie postać tragicznego błazna Rigoletta, drugi wystąpił w dwóch rolach: Sparafucile i Mouterone. Tak pod względem aktorskim, jak i wokalnym obaj ci artyści stanowią u nas bodaj że klasę dla siebie. Miłą niespodzianką sprawiła Maria Kaupę (Gilda); głos jej zyskał na sile i giętkości, zachowując jednak swoją dawną świeżość i ciepło. W grze scenicznnej, także postępn b. wielki. Raczkowski, w roli księcia, miał kilka momentów udanych, w

Przed wyjazdem na urlop

na wieś, w góry, nad morze

Szan. Prenumeratory zechcą zawiadomić Administrację wzgl. agenturę naszego pisma o zmianie adresu, by mogli bez przerwy otrzymywać nadal codziennie „Dziennik Bydgoski”

czy o posiadanej stale dostatecznej płynności funduszy, co niezmiernie ułatwia natychmiastową regulację odszkodowań. Wszystkie trzy skoncernowane towarzystwa są oparte wyłącznie o kapitały polskie, toteż rozporządzanie środkami płynnymi w wysokich sumach znamionuje celową i czujną gospodarkę zarządów.

Do Sokolstwa okręgu bydgoskiego! Złot okręgowy 18 czerwca!

Zyjemy w rwącym nurcie wypadków. Wszystkie myśli są skierowane w kierunku przygotowania całego narodu do orężnej rozprawy, tak, aby ona stała się dla nas zwycięską. Poważna ilość sokolów uważa, że organizowanie złotu to paradoks, gdy wojną „pachnie” i oczy zwrócone są ku naszej armii. Zgadamy się, ale istniejąca racja inna, nieco głębsza i ta nas umacnia w naszych dążeniach i przekonaniu, że organizując złot sokoli, czynimy dobrze, gdyż życie ma swoje żelazne prawa. Życie nie znosi zastoju. Już złot grunwaldzki w Krakowie zwrócił uwagę, dokąd skierować czujność narodu, przed kim naszej niepodległości bronić należy. Nie wystarczy obrona granic, ale gotowość ofensywna musi ogarnąć cały naród.

Nakazem chwili jest mobilizacja całego Sokolstwa, a zatem druhowie! przygotujcie sumiennie każdy szczegół, nie odkładając niczego na ostatnią chwilę, pamiętajcie, że na złocie złożyte egzamin sprawności i karności.

Naczelnicy pod względem ćwiczebnym przygotowują jak największą ilość ćwiczących, niech nikogo nie zabraknie, ani żadnej drużyny i żadnego druha!

Wzywamy Was wszystkich: gotujcie się i przybywajcie na złot sokoli do Bydgoszczy. Czolem!

Przewodnictwo Okręgu Bydgoskiego:
Malczewski, prezes. Wicherek, sekretarz.

Chleb dla Polaków.

— Większy garnizon zamierza oddać w drodze przetargu dostawę artykułów mięsnych, warzywnych i mącznych. Bardzo pilnie.

— Miasto woj. poznańskiego potrzebuje blacharza.

— Potrzebny pomocnik-blacharz, znający instalację surową.

— Potrzebny kierownik do składu bławatów — kaucja.

— Potrzebny kierownik do składu kolonialno-spożywczego. Pożądana kaucja.

Informacji udziela centrala Związku Polskiego — Poznań, Skarbowska 5 tym, którzy załączą znaczek na odpowiedź i prześlą referencje.

ogólnym jednak ujęciu swej partii był raczej mniej interesując. Imponował natomiast blaskiem i siłą swego głosu, zwłaszcza w wysokich fragmentach swej partii. Pomiędzy sceną, a orkiestrą istniała w tej operze duża przepaść, ponad którą nie udało się niestety kapelmistrzowi B. Kubikowi przetrzeć łączącego mostu.

O wiele składniej natomiast powiodło się wykonanie „Cyrulika Sewilskiego”. Dla śpiewaków kryje partytura tej opery niewątpliwie trudności poważniejsze (basso buffo, koloratura, parlando), ale większa prostota instrumentacji (przy zachowaniu technicznych trudności dla poszczególnych instrumentów, zwłaszcza pierwszych skrzypiec) zadecydowała o lepszym zespoleńiu całego dźwiękowego organizmu. Na scenie przodowali ci sami artyści z tym, że Raczkowski czuł się w humorystycznej nieco roli zakochanego hrabiego Almavivę znacznie swobodniej. Dużo humoru i życia wprowadził także na scenę Bulot Mironowicz, grający znakomicie charakterystyczną rolę Bartola oraz Halina Stecka, w roli służącej. W sposób dodatni zwracał uwagę zespół chóralny, dobrze zaśpiewany, wykazujący przy tym dużą ogładę sceniczną (zwłaszcza w I-szej scenie). Znacznie więcej opanowania i pewności wykazał tu również kapelmistrz Brunon Kubik.

Mimo jednak szeregu pozytywnych momentów także i „Cyrulik” nie znajdował się na tym poziomie, na jakim mógłby przy odpowiedniej ilości prób niewątpliwie stanąć. Publiczności b. dużo.

Alf. Rösler.

KINO
Marysienka
początek o 5.10, 7.10, i 9.10

Dziś, wielka **PREMIERA!**
Bożyszcze całego świata
ROBERT TAYLOR
MAUREEN O'SULLIVAN

w przepięknym filmie humoru i emocji p. t.
TIUM SZALEJE

Taylor jako bokser, zbir, gentelmen, kochanek —
czaruje widzów w zupełnie odmiennej roli niż dotych-
czas. Świetny scenariusz, znakomite tempo, dosko-
nałe chwytliwy reżyseria, niesłychana emocja tworzą
w sumie bodaj że najlepszy film ostatnich lat.

Nadprogram: (n-5209)
Najnowszy Tygodnik
i Kronika **PAT'A.**

„Twoja cześć chwała...”

Wspaniałe procesje Bożego Ciała w Bydgoszczy.

Procesja przed ołtarzem przy kościele Klarysek.
(Fot. J. Czarnecki).

Miasto zakwitło we wczorajszym przepięknym dniu radosnego i pełnego triumfu ducha nad materią, w dniu publicznego wyznania wiary Polski katolickiej. Zakwitło chorągwiami narodowymi i papieskimi, które spowiły mury wraz z gęstą zielenią tak, że nie było szarych kamienic i bezbarwnej codzienności, a przecudna pogoda słoneczna i złote promienie, jakie spadały z nieba, przyczyniły się do tego, że w tym roku uroczystość Bożego Ciała i procesja parafii farniej wypadła szczególnie okazale. Jak zwykle niezliczone tłumy brały udział w procesji i dziesiątki tysięcy bydgoszczan zadokumentowało swą silną wiarę i przywiązanie do Kościoła katolickiego, składając głęboki hołd Chrystusowi utajonemu w Najświętszym Sakramencie.

Już krótko przed godz. 10 zapełnił się Stary Rynek. Zjawiała się również kompania honorowa wojsk pancernych z sztandarem. Dowódca całości p. mjr Szulc złożył raport p. generałowi Grzmot-Skotnickiemu. Przed ołtarzem ustawionym przed kościołem Pojezuickim zajęli miejsce przedstawiciele władz i społeczeństwa, m. in. pp. wicestaro- sta Nowakowski, generał Skotnicki, prezydent Barciszewski, ptk. Tarnasiewicz, ptk. Gliński, prezes S. O. Plejewski, prokurator Łukawski, dyr. I. K. R. Lesiecki, naczelnik poczty Wojciechowski, radca Beyer, radca Janicki, radni miejscy, prezes Cywiński, redaktor Jan Teska i inni. Po odprawieniu uroczystej mszy św. przez ks. kanonika Schulza w asyście ks. Klimackiego i neopresbitera Wiśniewskiego, wyruszyła barwna procesja pięknie przystrojonymi ulicami Mostowa, Placem Teatralnym, Jagiellońska, Bernardyńska, Zbożowym Rynkiem, Długa i Jana Kazimierza, zatrzymując się przy poszczególnych ołtarzach. Na czele kroczyła orkiestra wojskowa pułku piechoty, dalej kompania honorowa wojska z sztandarem, bractwa, towarzystwa, cechy, harcerze, sokoli i dużo innych organizacji. Wzdłuż całej drogi wojsko tworzyło szpaler. Wzruszający był widok kilkuset młodych dziewcząt, które przez całą drogę sypały kwiaty. Poza orkiestrą wojskową grała także orkiestra pocztowców.

Celebransa ks. kanonika Schulza prowadził pod baldachimem do pierwszego ołtarza znajdującego się przed apteką p. Rybickiego, prezydent Barciszewski i radca Janicki, do drugiego ołtarza przed kościołem Klarysek wicestaro- sta Nowakowski i generał Skotnicki, do trzeciego przy kościele garnizonowym prezes S. O. Plejewski i prokurator Łukawski, a po zmianie dyr. gimnazjum Polakowski i radca p. Wojciechowski, komendant policji Kowalski i insp. Tarnasiewicz. Do czwartego ołtarza przed kościołem Pojezuickim prowadzili celebrans ptk. Tarnasiewicz i dowódca baonu pancernego pplk. Gliński oraz prezes Cywiński

W bezsenną noc

kiedy wsluchujesz się w miarowe bicie swego serca, pomyśl jak olbrzymią pracę ono musi wykonać codziennie. Oszczędzaj więc. Zapobiegaj zmęczeniu i wyczerpaniu, pijąc przed większym wysiłkiem fizycznym Ovomaltynę, siłotwórczą odżywkę witaminową. Smaczna i łatwostrawna Ovomaltyna wzmacnia organizm, tworzy energię. (n3267)

i prezes Bractwa Kurkowego Kujawski, do kościoła zaś prowadzili prez. Barciszewski i radca Janicki.

Ewangelię odpiewali kolejno: ks. prebendarz Kaluschke, ks. prob. Skonieczny, ks.

kanonik Szacki i ks. dziekan Stepczyński. Piękne pienia wykonały chóry: parafii farniej, Szopena, św. Grzegorza i Cecylii. Uroczystym „Te Deum” i błogosławieństwem zakończyła się wspaniała procesja.

Procesja w parafii św. Wincentego na Bielawkach.

Tradycyjnym zwyczajem odbyła się po południu uroczysta procesja w parafii księży Misjonarzy na Bielawkach, w której wzięły udział wielkie rzesze wiernych. O godz. 16.30 uroczyste nieszpory odprawił ks. dyrektor Gintrowski, a około godz. 17 wyruszyła olbrzymia procesja, w której wzięły udział wszystkie towarzystwa bydgoskich parafii. Udział wzięli również pp. wicestaro- sta Nowakowski, wiceprezydent miasta dr Nawrowski, radca Beyer, komisarz Faferek, dyr. Weiman, dyr. Kwiatkowski, prezes Werno i inni. Przenajświętszy Sakrament niósł dziekan bydgoski ks. kan. Stepczyński w asyście ks. Kanieckiego i ks. Musiała oraz w otoczeniu 30 księży, wśród których zauważyliśmy ks. kan. Szackiego, ks. kan. Szykiewicza, ks. radcę Konopczyńskiego, ks. prob. Skoniecznego i innych. Procesja wyruszyła przy pięknej pogodzie i posuwała się Alejami Ossolińskich, ulicami Kopernika, Słowackiego, Gdańska, Alejami Mickiewicza, Placem Weysenhoffa i z powrotem Alejami Ossolińskich do kościoła. Pierwszy ołtarz, który zbudowało Bractwo Matek Różańcowych, znajdował się przy

gimnazjum Kobernika, drugi przy kapliczce na ul. Gdańskiej zbudowały siostry Franciszki, trzeci przy rogu ul. 20 Stycznia i Alejach Mickiewicza był pięknym dziełem Bractwa Straży Honorowej, a czwarty ołtarz przy Instytucie Rolniczym zbudowały Konferencje Pań i Panów. Ewangelię św. odpiewali kolejno: ks. Janiuk z Zgromadzenia św. Ducha, ks. prof. Reiter, ks. prob. Skonieczny i ks. radca Konopczyński. Celebransa prowadził pp. wicestaro- sta Nowakowski i wiceprezydent miasta dr Nawrowski, komisarz Faferek i dyr. Kwiatkowski, pułk. Zachar i inz. Klos, Ziotełkowski — prezes Kat. Tow. Rob. i mecenas Nowak, prezes Werno i kier. szkoły Łukasik, dyr. Weimann i radca Beyer. Śpiewały pięknie przy ołtarzach chóry: parafialny pod dyr. p. Poskiewicza oraz chór szkoły im. Estkowskiego pod dyr. p. prof. Formanowicza. Na czele procesji kroczyła orkiestra F. P. T. K. pod batutą p. Kowalskiego. Uroczystość zakończyła się odpiewaniem „Te Deum”.

Wzorowy porządek utrzymywało Kat. Tow. Robotników i policja, za co należy się im uznanie.

Niezliczone tłumy wiernych postępowaly za baldachimem.

(Fot. J. Czarnecki).

Uroczystości Bożego Ciała.

P. Prezydent Rzplitej w Spale — p. wicepremier Kwiatkowski na Śląsku.

Łódź, 9. 6. (PAT). Prezydent Rzeczypospolitej dorocznym zwyczajem wziął udział w uroczystościach Bożego Ciała w rezydencji spalskiej.

Warszawa, 9. 6. (PAT). Święto Bożego Ciała uczciła stolica wzniosłymi uroczystościami religijnymi.

W prezbiterium katedry św. Jana zasiadli przedstawiciele rządu z p. ministrem Świętosławskim na czele, przedstawiciele senatu i sejmu, wojska oraz władz państwowych i miejskich. Przed katedrą ustawila się kompania honorowa wojska.

Plac zamkowy oraz krakowskie przedmieście wypełniły liczne rzesze wiernych, przybyłe procesjami z poszcze-

gólnych dzielnic z chorągwiemi kościelnymi.

Uroczyste nabożeństwo odprawił J. E. nuncjusz apostolski mgr. Cortesi w asyście duchowieństwa.

Po nabożeństwie J. E. ks. nuncjusz apostolski Cortesi poprowadził procesję.

Szpaler na trasie tworzyło wojsko.

Chorzów, 9. 6. (PAT). w uroczystej procesji Bożego Ciała w Piekarach śląskich wziął udział p. wicepremier i minister skarbu Kwiatkowski, któremu społeczeństwo Piekara i okolicy zgotowało gorące przyjęcie. Uroczystości zgromadziły kilkadziesiąt tysięcy ludzi, wśród których byli również Polacy ze Śląska Opolskiego.

— **Odczyt prof. Kulwiecia.** W związku z Tygodniem Ziemi Wschodnich wygłosi w dzisiejszy piątek o godz. 20 w Szkole Doszkalaćcej Zawodowej nr 1 przy ul. Konarskiego 5 p. kpt. Kulwiec referat na temat ziem wschodnich. Wstęp bezpłatny. Obywatelstwo miasta Bydgoszczy uprasza się o liczne przybycie.

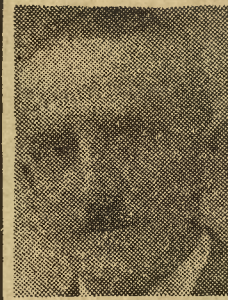
— **Zabawa w lesie kujawskim.** Koło Przyjaciół Harcerzy 22 druż. harc. im. króla St. Batorego przy szkole im. Król. Jadwigi w Bydgoszczy urządza w niedzielę, dnia 11 czerwca w lesie kujawskim zabawę, uroczystą różnymi występami. Zysk przeznaczony zostanie na cele obozowe, to też należy się spodziewać, że społeczeństwo poprze imprezę naznych harcerzy. (n5261)

— **Dyplom uznania** przyznany został przez placówkę historyczną DOK VIII p. Stefanowi Wiesemu z Bydgoszczy za czynny udział w ruchu niepodległościowym Pomorza.

— **Wycieczka pociągiem do Tlenia.** Związek Rezerwistów w Bydgoszczy urządza w dniu 11 czerwca 1939 r. wycieczkę pociągiem popularnym do Tlenia, jego najbliższego zakątka Borów Tucholskich. Las, plaża, zabawa, dęta doborowa orkiestra Poczтового Przystopobienia Wojskowego. Msza św. w Osiu. Cena przejazdu w obie strony wraz z dodatkiem administracyjnym 2,60 zł. Bilety w „Orbisie”, ul. Dworcowa 2 i w zarządzie grodzkim Związku Rezerwistów, ul. Grodzka 6 m. 5. Odjazd ze stacji Bydgoszcz 11 bm. o godz. 7.02. — Staraniem Związku Rezerwistów w Bydgoszczy w poniedziałek, dnia 12 czerwca 1939 r. zespół opery poznańskiej w premierowej obsadzie wystawi w teatrze miejskim komijną operę „Cyrulik sewilski”. Ceny o 60% niższe tj. od 0,60 zł do 2,20 zł. Początek o godz. 20. Bilety wcześniej nabywać można w „Orbisie”, Dworcowa 2 i zarządzie grodzkim Zw. Rez., ul. Grodzka 6 m. 5. (n5221)

Kronika żałobna.

Sp. Tadeusz Kentzer.

Po bardzo długich i ciężkich cierpieniach rozstał się z tym światem w sile wieku jeden z bydgoskich pionierów kupiectwa polskiego ś. p. Tadeusz Kentzer. Wiadomość o Jego zgonie wywołała powszechny żal, gdyż zmarły dzięki swym wielkim zaletom charakteru cieszył się o-

gólnym szacunkiem nie tylko w kotach kupieckich naszego miasta.

Sp. Tadeusz Kentzer jako syn ziemianina Michała pochodził z Kokocoka, powiat Chełmno. W Chełmnie ukończył gimnazjum. Zmarły, poświęcając się zawodowi kupieckiemu, pracował w najważniejszych firmach w Poznaniu, a następnie usamodzielniał się w Jarocinie. Jako gorliwy patriota już od młodych lat służył polskości. W czasie wojny światowej aresztowany został pod zarzutem szpiegostwa na rzecz Polski i osadzony w więzieniu w Poznaniu. Jako ochotnik wstępuje do tworzącej się armii polskiej w dniu 11 listopada 1918 r. i walczy jako ogniomistrz w wojsku polskim. opuszczając armię jako chorąży. Sp. Tadeusz Kentzer osiedlił się w Bydgoszczy i prowadził przez długie lata hurtownię blawatów przy ul. Długiej, po czym wstąpił do Bydgoskiego Domu Towarowego jako współwłaściciel i członek zarządu. Wobec swych podwładnych, którzy go bardzo cenili, był sprawiedliwym zwierzchnikiem.

Przedwcześnie odszedł z tego świata, lecz pamięć o Nim nigdy nie zginie.

Sp. Julian Kielbich.

Pożegnał się z tym światem także dzielnicy i ceniony przemysłowiec bydgoski śp. Julian Kielbich, właściciel znanej w całej Polsce fabryki instrumentów muzycznych. Jako mistrz budowy instrumentów muzycznych przeniósł się w 1905 r. z województwa warszawskiego do Bydgoszczy i założył przy ul. Król. Jadwigi skromny warszaciek, lecz dzięki niezmiernie pracowitej i biegłej przedsięwzięciu rozrosło się do poważnych rozmiarów i jest obecnie największym tego rodzaju w Polsce. Pionier przemysłu polskiego w Bydgoszczy śp. Julian Kielbich stworzył więc pierwszorzędna placówkę gospodarza, która znajduje się od szeregu lat pod kierownictwem syna zmarłego p. Jana Kielbicha, również cenionego fachowca. Zmarły dzięki swym zaletom charakteru cieszył się ogólnym poważaniem. Zgon jego onakuje żona i sześcioro dzieci. Cześć pamięci dzielnego przemysłowca!

Wioślarskie regaty propagandowe w Bydgoszczy.

w niedzielę, dnia 11 czerwca na torze regatowym w Łęgnowie, zapowiadają się bardzo interesujące.

Wszystkie bydgoskie kluby wioślarskie przygotowały się intensywnie do regat. Najciekawsze będą biegi czwórki i ósemki, w których to biegach rywalizują czołowe kluby polskie BTW i Kolejowy K. W. KPW. Początek regat o godz. 15. Wstęp na teren regatowy i trybuny — ze względu na charakter propagandowy regat jest bezpłatny.

— **Na zakończenie „Tygodnia propagandowego Polskiego Czerwonego Krzyża”** odbędzie się w niedzielę, dnia 11 czerwca przed mszą św. połowa przed kościołem garnizonowym o godz. 10 uroczyste poświęcenie 2 sztandarów kół młodzieży P. C. K. Po mszy św. przekazanie samochodów sanitarnych wojsku, złożenie wieńca na grobie Powstańca Wlkp. i defilada.

— **P. W. K. zawiadamia**, że kurs administracyjny rozpocznie się w piątek, dnia 9 bm. o godz. 18 w szkole powz. im. ks. Piramowicza, pl. Kościeleckich.

20-letni abonent. 1) W sprawie zmiany nazwiska należy się zwrócić do właściwego urzędu wojewódzkiego. — 2) Adresować: Do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa — Zamek. 3) Można tytułować: „Najmiłościszy Panie!” albo „Najjaśniejszy Panie!”

Dyplom do odznaki honorowej Frontu Pomorskiego. Cena dyplomu wraz z przesyłką pocztową 2,35 zł. Przy odbiorze osobistym lub zbiorowym przez organizację 2 zł. Przy zgłoszeniu należy podać: 1) Pełne imię i nazwisko czytelnika, 2) stopień wojskowy, 3) numer legitymacji odznaki Frontu Pomorskiego. Zgłoszenia adresować: Związek Hallerczyków, Chorągiew Pomorska, Bydgoszcz, ul. Ks. Markwarta 20. **L. S.** Las jest jedynym niemal terenem, gdzie nie da się zastosować ataku gazowego, gdyż fala gazów utknę wśród drzew, lub przy silnych w lesie prądach wstępujących powietrza — rozplynie się szybko.

Wielka rewia tężyzny fizycznej młodzieży powiatu bydgoskiego.

Wyniki sportowe powiatowego święta WF i PW w Fordonie.

Jak już donosiliśmy, 3 i 4 bm. odbyło się w Fordonie święto w. f. i p. w. powiatu bydgoskiego. Szczegółowe wyniki przytoczymy poniżej:

Dzień 3 czerwca:

Wielobój wojskowy rezerwistów: 1) Zw. Podof. Rez. Fordon — 544 pkt., 2) Zw. Rez. Wtelno 541 pkt., 3) Zw. Rez. Fordon I 523 pkt., 4) Zw. Rez. Fordon II 507 pkt., 5) Zw. Strzel. Strzelewo 487 pkt., 6) Zw. Rez. Gądecz 469 pkt., 7) Zw. Rez. Solec Kujawski II — 433 pkt., 8) Zw. Rez. Solec Kuj. III — 427 pkt., 10) Zw. R. Sol. Kuj. IV — 397 pkt.

Wielobój wojskowy przedpoborowych: 1) Szkoła Doksz. I Fordon — 444 pkt., 2) Szk. Doksz. II Fordon 437 pkt., 3) Zw. Strz. Koronowo 435 pkt., 4) Szk. Doksz. Koronowo 412 pkt., 5) Zw. Strz. Mąkowsko 402 pkt., 6) Z. S. Samociążek 391 pkt., 7) Z. S. Strzelewo 385,5 pkt., 8) Z. S. Mąkowsko 383 pkt., 9) Z. S. Solec Kuj. 370 pkt., 10) Z. S. Pawłówek 358 pkt., 11) Z. S. Żółędowa 333 pkt., 12) Kurs Ośw. Pozaszk. Gądecz 348 pkt. (poza konkursem).

Dzień 4 czerwca br.

Wyniki zawodów lekkoatletycznych:

60 m pań w grupie miast: 1) Kleiborówna Zen., Sokół Koronowo — 8,9 sek., 2) Mikołajczakówna H., Sokół Fordon — 9,2, 3) Głowczewska M., Sokół Fordon — 9,6.

Skok w dal w grupie miast: 1) Mikołajczakówna H., Sokół Fordon — 392 cm, 2) Kleiborówna Z., Sokół Kor. — 388 cm, 3) Głowczewska M., Sok. Fordon — 362 cm.

Pchnięcie kulą w grupie miast: 1) Ludwiczakówna, Sok. Fordon — 6,93 m, 2) Majewska, Sok. Fordon — 6,92 m, 3) Gilbiana, Sokół Koronowo — 5,80 m.

W klasyfikacji zespołowej 1. a. pań grupa miast: 1) Sokół Koronowo — 879 pkt., 2) Sokół Fordon — 870 pkt., 3) PWK Koronowo — 323 pkt.

60 m pań grupa wsi: 1) Antoniukówna Z., Z. S. Pawłówek — 9,9 sek., 2) Gwizdałówna M., KSMŻ Wierchucin Król. — 10,1 sek., 3) Gaszykówna A., Z. S. Samociążek 10,4 sek.

Skok w dal grupa wsi: 1) Gierszówna, 3,32 m, 2) Gwizdałówna M., 3) Lorencówna A. (wszystkie KSMŻ Wierchucin Król.).

Pchnięcie kulą grupa wsi: 1) Klesiańska Fel. — 7 m, 2) Zająkałówna Z., 3) Lorencówna W. (wszystkie KSMŻ Wierch. Król.).

W klasyfikacji zespołowej 1. a. grupa wsi: 1) KSMŻ Wierchucin Król — 483 pkt., 2) Z. S. Pawłówek, 3) Z. S. Samociążek.

100 m jun. gr. miast: 1) Borowiak J., KSM Solec Kuj. — 12,8 sek., 2) Walczak H., KSM Fordon — 12,9, 3) Jakubowski J., KSM Fordon — 13,1.

800 m jun. gr. miast: 1) Dreier H., Sokół Koronowo — 2:23,3 sek., 2) Saganowski B., KSM Fordon — 2:27,2, 3) Siczek A., KSM Fordon — 2:28,3.

Skok w dal grupa miast: 1) Poznań T., KSM Solec Kuj. — 5,21 m, 2) Motas K., Sokół Fordon — 5,20 m, 3) Milczyński Am., KSM Koronowo — 5,07 m.

Skok wzwyż jun. gr. miast: 1) Siczek A., KSM Fordon — 140 cm, 2) Kruszyński T., KSM Koronowo — 140 cm, 3) Majewski, Sokół Fordon — 135 cm.

Pchnięcie kulą jun. gr. miast: 1) Nawra K., Sokół Koronowo — 13,29 m, 2) Rydzkowski Fel., KSM Fordon — 11,99 m, 3) Czarniecki L., KSM Solec Kuj. — 11,25 m.

Rzut granatem jun. gr. miast: 1) Nawra K. — 73,13 m, 2) Gackowski F., Sokół Kor. — 70,82 m, 3) Gaca Konrad, KSM Koronowo 60,56 m.

W klasyfikacji zesp. 1. a. jun. gr. miast: 1) Sokół Koronowo — 853 pkt., 2) KSM Fordon — 624 pkt., 3) Sokół Fordon — 542 pkt., 4) KSM Solec Kuj. — 469 pkt., 5) KSM Koronowo — 188 pkt., 6) Huf. Szk. Doksz. Koronowo — 41 pkt.

100 m jun. grupa wsi: 1) Jacoszek T., Z. S. Prądy — 13,1 sek., 2) Prywer M., Z. S. Strzelewo — 13,8, 3) Mizdulski K., KSM Wierchucin Król.

800 m jun. gr. wsi: 1) Kałużny Cz., Z. S. 2:32, 2) Szkopiak M., KSM Wtelno 2:38, 3) Reichenbach J., KSM Wtelno — 2:41.

Skok w dal gr. wsi: 1) Balcer St., Z. S. Pawłówek — 4,93 m, 2) Szeffer J., KSM Wierch. Król. — 4,20 m, 3) Goncerzewicz H., KSM Dobrez — 3,90 m.

Skok wzwyż jun. gr. wsi: 1) Gozdek M., Z. S. — 145 cm, 2) Szeffer J., KSM Wierchucin Król., 3) Perlik J., KSM Dobrez.

Pch. kulą jun. gr. wsi: 1) Marchewka Wl., Z. S. Wudzyn — 10,29 m, 2) Lorenc Zdz., KSM Wierch. Król.

Rzut granatem jun. gr. wsi: 1) Kałużny Cz., Z. S. Pawłówek — 71,75 m, 2) Gozdek M., Z. S. Mochle — 71,54 m, 3) Bayer G., Z. S. Prądy — 70,54 m.

W klasyfikacji zesp. 1. a. jun. grupa wsi: 1) Z. S. Prądy — 316 pkt., 2) KSM Wierchucin Król. — 240 pkt., 3) Z. S. Pawłówek 197 pkt., 4) KSM Dobrez — 188 pkt., 5) Z. S. Wudzyn — 185 pkt., 6) KSM Wtelno 141 pkt.

100 m sen. gr. miast: 1) Bakowski, KSM Solec Kuj. — 12 sek., 2) Wawrzyniak St., Sokół Fordon — 12,2, 3) Kuligowski Z., Sokół Fordon — 13 sek.

800 m sen. gr. miast: 1) Kuligowski Z., Sok. Fordon — 2:19,2, 2) Strelau E., Sokół Fordon — 2:23,2, 3) Dreier E., Sokół Koronowo — 2:30,1.

Skok w dal sen. gr. miast: 1) Wawrzyniak St., Sokół Fordon — 4,91 m, 2) Pomerka, Sokół Fordon — 4,73 m, 3) Perek A., Sokół Koronowo — 4,62 m.

Skok wzwyż sen. gr. miast: 1) Żarnecki F., Sokół Fordon — 150 cm, 2) Perek Alfons, Sokół Koronowo — 145 cm, 3) Warmbier, Sokół Koronowo — 135 cm.

Pch. kulą sen. gr. miast: 1) Żarnecki F., 11,99 m, 2) Gordon 10,87 m, 3) Strelau 9,89 m (wszyscy Sokół Fordon).

Rzut granatem sen. gr. miast: 1) Żukowski 89,72 m, 2) Murawski 82,29 m (oba Sokół Fordon), 3) Borkowski Fr., KSM Fordon — 78,36 m.

W klasyfikacji zesp. 1. a. sen. grupa miast: 1) Sokół Koronowo — 1067 pkt., 2) Sokół Fordon — 1036 pkt., 3) KSM Fordon — 183 pkt., 4) KSM Solec Kuj. — 136 pkt., 5) Zw. Rez. Solec Kuj. — 86 pkt., 6) Z. S. Koronowo — 82 pkt.

100 m sen. grupa wsi: 1) Tarnow W., Z. S. Trzeciewiec — 13,1 sek., 2) Koszucki Cz., Z. S. Trzeciewiec — 13,2, 3) Kenig K., Z. S. Trzeciewiec — 13,2 sek.

800 m sen., gr. wsi: 1) Hałas W., Z. S. Prądy — 2:20, 2) Goncerzewicz, Z. S. Trzeciewiec — 2:20,9, 3) Czupreniak K., Z. S. Trzeciewiec — 2:26,2.

Skok w dal sen. gr. wsi: 1) Goncerzewicz B., Z. S. Trzec. — 4,95 m, 2) Ciszewski Fr.,

Z. S. Trzec., 3) Marach K., KSM Wierchucin Król.

Skok wzwyż sen. gr. wsi: 1) Marach K., KSM Wierch. Król. — 140 cm, 2) Ciszewski Fr., Z. S. Trzec., 3) Nitka D., Z. S. Trzec.

Pch. kulą sen. gr. wsi: 1) Mróz K., KSM Ślesin — 10,22 m, 2) Prywer M., Z. S. Strzelewo — 9,87 m, 3) Ostrowski R., Z. S. Trzeciewiec — 8,20 m.

Rzut granatem sen. gr. wsi: 1) Kenig K., 70,77 m, 2) Ostrowski R., 66,78 m, 3) Tarnow W., 63,64 m (wszyscy Z. S. Trzeciewiec).

W klasyfikacji zesp. 1. a. sen. gr. wsi: 1) Z. S. Trzeciewiec — 866 pkt., 2) KSM Wierchucin Król — 419 pkt., 3) Z. S. Prądy 97 pkt., 4) KSM Ślesin — 50 pkt., 5) Z. S. Strzelewo — 49 pkt., 6) Z. S. Wudzyn — 43 pkt.

W biegu sztafetowym 4x100 m panów: 1) KSM Solec Kuj. — 52,2 sek., 2) Sokół Fordon — 53 sek., 3) KSM Fordon — 53,6 sek., 4) Sokół Koronowo — 55 sek.

Gry sportowe: koszykówka panów: 1) Sokół Fordon, 2) Sokół Koronowo.

Siatkówka pań gr. miast: 1) Sokół Fordon, 2) Sokół Koronowo.

Siatkówka pań gr. wsi: 1) Z. S. Samociążek.

Siatkówka panów gr. miast: 1) Sokół Koronowo, 2) Sokół Fordon.

Siatkówka panów gr. wsi: 1) Z. S. Trzeciewiec, 2) Z. S. Prądy.

WOODERSON USTANAWIA NOWY REKORD ŚWIATA.

Angielski rekordzista świata na dystansie 1 mili, Sidney Wooderson, ustanowił na zawodach w Manchesterze nowy rekord świata w biegu na ¼ mili, uzyskując wynik 2:59,5 sek.

MECZ KAJAKOWY POLSKA-NIEMCY NIE DOJDZIE DO SKUTKU.

Jak się dowiadujemy, wyznaczony na 18 czerwca międzypaństwowy mecz kajakowy Polska — Niemcy nie dojdzie do skutku. Mecz, jak wiadomo, miał się odbyć w Warszawie. Polski Związek Kajakowy postanowił jednak zawody odwołać.

BROUILLARD POKONAŁ CHMIELEWSKIEGO TYLKO NA PUNKTY.

W Worcesterze rozegrany został mecz bokserski, w którym jeden z najlepszych bokserów świata wagi średniej, Lou Brouillard pokonał po 10-rundowej walce na punkty Chmielewskiego. Walka była niezwykle zacięta. Mimo poniesionej porażki Chmielewski zbierał huczne oklaski za swą świetną postawę w ringu.

REPREZENTACJA KRAKOWA PRZEGRZAŁA Z DRUŻYNĄ STUDIUM W. F.

W Krakowie odbył się na miejskim stadionie sportowym mecz lekkoatletyczny między reprezentacjami Studium W. F. i Krakowa. Pierwszy występ studentów w tej dziedzinie sportu przyniósł im zwycięstwo w stosunku 64:61 pkt. Zawody były emocjonujące, gdyż do ostatniej chwili wazyły się losy zwycięstwa. Dopiero sztafeta szwedzka, jako ostatnia konkurencja, zadecydowała o wyniku.

M. in. bieg 1500 m odbył się z wyrównaniem. Soldan i Kużaj przebiegli milę angielską (1609 m) mijając obu studentów. Czas Soldana 4:30,5 jest nowym rekordem okręgowym na milę ang. 2) Kużaj 4:37,4.

GRYP O KROK OD PORAŻKI W GRUZIADZU.

Grudziądz, 9. 6. (tel. wł.). Piłkarski mistrz Pomorza, WKS Gryf z Torunia spotkał się w meczu towarzyskim z B-klasową drużyną przy Zw. Rezerwistów w Mniszku. Mecz omal że nie skończył się porażką mistrza Pomorza, gdyż dopiero na 5 minut przed końcem udało się Gryfowi wyrównać. Wynik końcowy 1:1 (0:0). Bramkę dla Mniszka zdobył Lewandowski, dla Gryfu — Kossobucki. Sędziował p. chorąży Cichaczewski.

Przedmecz Legia I — Mniszek II 3:3. Sędziował p. Karol Nawrocki.

RUCH POKONAŁ WISŁĘ 1:0. JEDYNY MECZ LIGOWY W ŚWIĄTECZNY CZWARTEK.

Kraków. Czekały z olbrzymim zainteresowaniem mecz ligowy Wisła — Ruch zgromadził przeszło 7 tys. widzów. Pojedynek liderów Ligi zakończył się zwycięstwem Ślązaków 1:0 (0:0). Zawody na ogół rozczarowały widzów. Mecz był wprawdzie ciekawy i pełen emocji, ale nie stał na wysokim poziomie i forma obu drużyn nie zadowoliła. W dużej mierze wpłynął na to silny upał w pierwszej połowie zawodów.

Szczęśliwe zwycięstwo Ruch zawdzięczać może wspaniałej grze swego bramkarza Broma, który w nieprawdopodobnych sytuacjach skutecznie interweniował i nadzwyczaj ofiarnie wkraczał w niebezpiecznych momentach. Jedyną bramkę strzelił Willimowski. Sędziował p. Lange z Łodzi. Wynik umocnił Ruch na czołowej pozycji w tabeli, nie zmieniając kolejności drużyn.

RKS AMATOR — WKS FLOTA.

W niedzielę, o godz. 15 odbędzie się na stadionie im. Marsz. Piłsudskiego w Bydgoszczy zawody o wejście do A-klasy Pom. OZPN pomiędzy miejscowym RKS Amator a WKS Flota z Gdyni. Flota przyjeżdża w najsilniejszym składzie. Amator, będący w chwili obecnej w dobrej formie, przeciwstawi Flocie etatowy skład swojej drużyny. Spotkanie Amator — Flota na stadionie stanowić będzie niewątpliwie atrakcję dla miłośników piłkarstwa.

Defilada zawodników.

Polacy na mistrzostwach tenisowych Francji.

ZWYCIĘSTWO TŁOCZYŃSKIEGO I PORAŻKA BAWOROWSKIEGO.

Paryż. W czwartek rozpoczęły się w Paryżu 15-te międzynarodowe zawody tenisowe o mistrzostwo Francji.

Mistrzostwa zgromadziły w grze pojedynczej panów 64 zawodników, w tym 26 zagranicznych. Tenisiści włości i Niemcy, wycofali się w ostatniej chwili.

W grze pojedynczej pań zgłoszono 32 zawodniczki, w tym 15 zagranicznych.

W singlu panów rozstawiono Amerykaniina Riggsa, Francuza Petra, Jugosłowianina Punceca i Węgra Szigeti. W grze pojedynczej pań rozstawiono Jadwigę Jędrzejowską, Francuzkę Mathieu, Amerykankę Fabyan i Amerykankę Hardwick.

W grze podwójnej pań rozstawiono dwie pary na 15 startujących: Jędrzejowska — Mathieu i Fabyan — Wheeler.

Mistrzostwa zaczęły się dla Polaków dość pechowo. Od razu pierwszego dnia Baworowski natknął się na świetnego amerykańskiego tenisistę Mc Neilla i przegrał 6:2, 1:6, 5:7, 1:6.

Ignacy Tłoczyński wylosował na pierwszego przeciwnika Francuza Robinsona i wygrał bez trudu 6:2, 6:3, 6:4. Mecz sprawiał chwilami wrażenie treningu.

Baworowski po swojej porażce jest b. przygnębiony, ale trzeba przewidzieć, że wylosował bardzo groźnego przeciwnika.

Sensacje na jubileuszowych zawodach lekkoatletycznych ŁKS.

Łódź. W tygodniu imprez jubileuszowych 30-lecia ŁKS odbyły się w czwartek w Łodzi wielkie zawody lekkoatletyczne z udziałem kilku czołowych zawodników, a mianowicie Gierutty, Staniszewskiego, Nojego, Soldana, Gassowskiego, Gburczyka oraz najlepszych lekkoatletów łódzkich.

Program zawodów obejmował szereg ciekawych konkurencji.

Bieg na 5 km był najciekawszym punktem programu. Walka rozegrała się jedynie między Soldanem a Nojim. Od początku poprowadził Noji i przez cały czas był na czele. Tuż przed rozpoczęciem ostatniego okrążenia, udało się Soldanowi minąć Nojego, lecz próba ucieczki nie udała się. Noji na ostatnim wirażu zwiększył tempo, nadrobił stracone dwa metry, a po wyjściu na prostą rozpoczął finisz. Na 40 metrów

przed taśmą Soldan zrezygnował z walki i przyszedł jako drugi. Czas Nojego 15:10,8, Soldana — 15:17,8.

Bieg na 1500 m nie dostarczył spodziewanych emocji. Staniszewski cały czas pozwolił prowadzić Kurpessie (ŁKS) i na finiszu lekkoimi zrywał wyszedł na pierwsze miejsce i bez większego trudu wyprzedził łodzianina o 20 metrów. Czas Staniszewskiego 4:03,6, Kurpessy — 4:06.

Najlepszy wynik dnia nieoczekiwanie uzyskano w kuli. Gierutto uzyskał wynik najlepszy w biegu roku, mocno zbliżony do rekordu Polski, mianowicie 16,02 m.

W oszczepie mimo startu Gburczyka lepszemu wyniku nie zanotowano. Gburczyk zajął pierwsze miejsce wynikiem 60,72 m przed Gierutą 60,45 m.

Kusociński przegrał z Pekurim ale ustanowił rekord Polski na 5000 m.

W Helsinkach na stadionie olimpijskim wobec 10 tys. widzów odbył się w czwartek sensacyjny pojedynek na 5000 m pomiędzy Januszem Kusocińskim i elitą biegaczy fińskich. Początkowo prowadził Kusociński, dopiero na 1000 m przed metą Pekuri finiszował, wysuwając się na pierwsze miejsce i zostawiając za sobą wszystkich zawodników aż o 100 m. Kusociński usiłuje dojść przeciwnika i odległość pomiędzy nim a Pekurim wciąż maleje. Na 500 m przed metą Tuominen atakuje Polaka i stara się go minąć, ale Kusociński atak odpięra. Na ostatnich stu metrach tempo

biegu staje się fantastyczne. Pekuri nie daje sobie jednak wydrzeć zwycięstwa i kończy pierwszy bieg w czasie 14:25,6 sek. Jest to rekord życiowy Pekuriego i najlepszy wynik osiągnięty na świecie w obecnym sezonie.

Gońco oklaskiwany Kusociński kończy bieg jako drugi w wspaniałym czasie 14:29,8 sekund, ustanawiając nowy rekord Polski.

Trzeci z kolei Tuominen osiągnął czas 14:30,2 sek. przed Jaervinen.

Należy zaznaczyć, że stadion był dekorowany polskimi flagami.

+

Dnia 6 czerwca 1939 r. zmarł po długich cierpieniach ś.p.

Tadeusz Kentzer

członek i współzałożyciel Bydgoskiego Tow. Łowieckiego.
Odszedł od nas Myśliwy wysokiej kultury, który wchodził w knieje z duszą i sercem szlachetnego nemroda - estety.
Cześć Jego pamięci! (n5214)

Bydgoskie Towarzystwo Łowieckie.

+

W dniu 6. VI. 1939 r. o godz. 24-tej zmarł po krótkich i ciężkich cierpieniach zasopatrzoną Olejami świętymi moja najukochańsza i nigdy nie zapomniana mamusia, moja kochana córka, nasza kochana siostra, bratowa, szwagierka, ciocia i kuzynka

z Rościszewskich

śp. Weronika Rudnicka

przeżywszy lat 53, o czym donoszą w smutku pogrążeni
córka i rodzina.

Bydgoszcz, Pakość, Kruszwica, Gdańsk, Gniezno.

Pogrzeb odbędzie się w piątek dnia 9 czerwca 1939 roku o godzinie 17.30 z kaplicy ementiarza nowo-farrego. (n5216)

Podziękowanie.

Wielobnemu Duchowieństwu z ks. prob. Skoniecznym na czele oraz wszystkim tym, którzy oddając ostatnią przysługę wzięli udział w pogrzebie mego męża ś. p.

Wojciecha Berwolda

składam serdeczne podziękowanie.
Józefa Berwald.

Bydgoszcz, 9. VI. 1939. 5327

Kapelusze

dla eleganckiej Pani.
Salon Kapeluszy
(OHIC PARISIEN)
Maria Kaliska
Dworcowa 10-3.

TANATOL

tepi
KARALUCHY i PRUSAKI

Reperacje

wszelkiej garderoby damskiej i męskiej, również wykonanie miarowo tania Świętojańska 13/2. (12590)

Pryw. Gimnazjum Koedukacyjne miasta Gniewa w Gniewie (Pomorze) z prawami szkół państwowych przyjmuje zgłoszenia kandydatów (tek) do klasy I-szej, II giej i III-ciej.

Zgłoszenia przyjmuje kancelaria gimnazjum w dni powszednie do 21 czerwca (włącznie).
Przy zgłoszeniu przedstawić należy: metrykę urodzenia i ostatnie świadectwo szkolne, oraz uiszczyć taką egzaminacyjną w kwocie 10,- zł.
Egzaminy wstępne odbędą się w dniach 22 i 23 czerwca.
Dyrekcja.
Dla uczennic prowadzą siostry Józefki bursę z całkowitym utrzymaniem i mieszkaniem 4,- zł miesięcznie.
Dla uczniów istnieje bursę prywatną. (n-4947)

Bardzo korzystne kupno. Sprzedamy:

a) budynek mieszkalny z dwoma oficynami i wszelkimi zabudowaniami z ogrodem owocowym wraz przyległymi dwoma morgami roli w Margoninie. Mieszkanie i budynek kompletnie odrestaurowane.
b) plac budowlany położony przy wybrzeżu ul. Kossaka z kanalizacją i przyłączonej do sieci elektrycznej. (n5165) Ewentualnie dogodne warunki.

Impregnacja Bydgoszcz Marszałka Focha 4.

Kierownika - udziałowca

z kapitałem 30 - 40.000 zł na samodzielną placówkę **poszukuje** od dawna dobrze zaprowadzone przedsiębiorstwo przemysłowo-handlowe branży technicznej. Wysoka rentowność kapitału wkładowego zapewniona. Zgłoszenia szczegółowe uprasza Biuro Ogłoszeń „Par“, Poznań, Al. Marcinkowskiego 11, pod nr „2352“. (n 5216)

Obwieszczenie o licytacji.

W myśl § 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym Władz Skarbowych (D. U. R. P. Nr 62/32 poz. 580) znolizowanym rozp. Rady Min. z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 43 poz. 340) **Urząd Skarbowy w Świeciu** podaje do ogólnej wiadomości, że dnia 10 i 14 czerwca 1939 r. o godz. 10,30 w lokalu składnicy Urzędu Skarbowego w Nowem n/W. powiat Świecie (Rynek) celem uregulowania zaległych należności Skarbu Państwa f-my August Frankowski i Ska oraz i Przemysława Frankowskiego w Nowem odędzie się sprzedaż z licytacji niżej wymienionych ruchomości:

1.	obrace wiklinowe	4.5	—	300	sztk.	600	zł
2.	„	4.5	—	350	„	700	„
3.	„	4.5	—	300	„	600	„

do beczek do masła.

Jeżeli licytacja wyznaczona w dniu 10 czerwca 1939 r. nie dojdzie do skutku, wymienione wyżej przedmioty w myśl § 92 powołanego na wstępie rozporządzenia mogą być sprzedane za cenę niższą w drugim terminie o godz. 11.30 w dniu 14 czerwca 1939 r.

Zajęte przedmioty oglądać można dnia 10 czerwca i 14 czerwca 1939 r. od godz. 10,20 do godz. 10,30 w lokalu składnicy Urzędu Skarbowego w Nowem.
n5257 **Urząd Skarbowy w Świeciu.**

Repertuar kin bydgoskich:

APOLLO: Dziś „Sygnały” film polski i najnowszy tygodnik.
BALTYK: „Złoty Pył” „Pomylny lokator”
KAPITOL Al. Marcinkowskiego 4. Dwa polskie filmy „Rena” oraz „Dwa dni w raj”.
KRYSTAL: „Niebezpieczna kobieta” z Tino Rossi oraz najnowszy tygodnik.
LIDO: Dziś „Wróc moja Maleńka” z Tito Schipa Tygodnik Pata.
MARYSIEŃKA: „Tłm szaleje” w r. gł. Robert Taylor oraz nowy tygod.

Sygnatura: Km II 1953/36.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy rewiru II Mieczysław Mystkowski mający kancelarię w Bydgoszczy, ul. Ign. Paderewskiego nr 8 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 15 lipca 1939 r. o godz. 9-tej w Sądzie Okręgowym w Bydgoszczy sala nr 7, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika Wacława Kończaka w Katowicach, Chopina 6 nieruchomości Bydgoszcz tom VII wyk. l. 187, położonej w Bydgoszczy przy ul. Promenada 61, a składającej się z piętrowego domu mieszkalnego z ogrodem i przynależnościami o łącznym obszarze 0,15,11 ha. Nieruchomość ta posiada księgę wieczystą w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy. Nieruchomość oszacowana została na sumę zł 25.200.—, cena zaś wywołania wynosi zł 18.900. Przystępujący do przetargu obowiązani są złożyć rękojmię w wysokości złotych 2.520.— oraz zezwolenie władzy administracyjnej na nabycie nieruchomości. Rękojmię należy złożyć w gotówiznie albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papier wartościowy przyjęty będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-iej do 18-iej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w sądzie grodzkim w Bydgoszczy ul. Wały Jagiellońskie nr 2, sala nr 4.
Bydgoszcz, dnia 31 maja 1939 r.
n-5230) **Komornik M. Mystkowski.**

Numer akt: Km. 518/38.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Wyrzysku, Jan Rostek, mający kancelarię w Wyrzysku ul. Bydgoska nr 142, na podstawie art. 676 i 679 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 18 lipca 1939 r. o godz. 10, w Sądzie Grodzkim w Wyrzysku odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu, należącej do dłużników Kazimierzy i Władysława Derusów nieruchomości położonej w Osieku n. Not. pow. wyrzyski, a składającej się z dwóch domów mieszkalnych, chlewu z przybudówką pobud. z cegły palonej, stodoły, ryglówki podwórza i ogrodu o powierzchni 0,32,80 ha opisanych szczegółowo w dniu 30 marca 1939 r. Nieruchomość ma urządzoną księgę hipoteczną Osiek tom VI karta 172 która jest przechowywana w Sądzie Grodzkim w Wyrzysku. Nieruchomość oszacowana została na sumę zł 11.874, cena zaś wywołania wynosi zł 8905 gr 50. Przystępujący do przetargu obowiązani są złożyć rękojmię w wysokości zł 1.187 gr 40, oraz przedłożyć zezwolenie Starosty Powiatowego w Wyrzysku i Urzędu Wojew. Pomorskiego na nabycie nieruchomości. Rękojmię należy złożyć w gotówiznie albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papier wartościowy przyjęty będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godz. 8-iej do 18-iej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Wyrzysku ul. Bydgoska nr 128 sala nr 12.
Wyrzysk, dnia 3 czerwca 1939 r.
n-5220) **Komornik Rostek.**

Sygnatura III. Km.706/39 i 286/39

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy III. rewiru Stefan Czarnecki mający kancelarię w Bydgoszczy ul. Dworcowa nr 76, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 12 czerwca 1939 r. o godz. 10,30 w Bydgoszczy ul. Długa nr 65 odbędzie się 1-sza licytacja nieruchomości, składających się z samochodu ciężarowego f-my Ford, oszacowanych na łączną sumę zł 1800 oraz dnia 12 czerwca 1939 r. o godz. 11-tej w Bydgoszczy ul. Poznańska nr 7 odbędzie się 2-ga licytacja nieruchomości składających się z zegaru szafkowego wiszącego, szafy sosnowej, 18 paczek kalki „Gloria”, 42 pudełek taśmy, 60 pudełek farb szkolnych, 40 pudełek farb wodnych, 10 pudełek, 240 farb f-my „Astra” oszacowanych na łączną sumę zł 529. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
Bydgoszcz, 20 maja 1939.
n-5260) **Komornik (—) Czarnecki.**

Jaki ODCIEN przynosi Pani SZCZĘŚCIE

Na 10 koblet — 9 sto- suje niewłaściwy od- cień pudru.

Niewłaściwy odcień pudru nadaje Pani brzydką, twarzą wygląd „maquillage” i postarza Panią o lata cale. Jedyny sposób znalezienia odpowiedniego dla Pani koloru, to wypróbowanie na jednej stronie twarzy jednego koloru pudru, na drugiej zaś innego. Zrób dziś jeszcze tę próbę z nowymi, czarującymi odcieniami Pudru Tokalon, spreparowanego według oryginalnego francuskiego przepisu znakomitego paryskiego Pudru Tokalon. Te nowe „odcienie skóry” spreparowane są za pomocą nowej maszyny „Chromoskopu”. Niczem magiczne oko selekcjonuje ona kolory z niezawodną dokładnością. Precz z nienaturalną, przedawaną pudrem cerą! Puder ten tak cudownie zespala się ze skórą, że wydaje się jakby jej częścią składową. Puder Tokalon jest zmieszany patentowanym sposobem z „Planką Kremową”. Dzięki temu trzyma się cały dzień nawet podczas deszczu wiatru. Wypróbuj dziś jeszcze Puder Tokalon, a przekonasz się jak niezwykle cera Twoja poprawi się w ciągu paru dni.

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetryowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. i lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20%, zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, K. K. O. miasta Bydgoszczy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Zakład graficzny i miejsce odbicia, wydawca i miejsce wydania: Drukarnia Bydgoska Spółka Akcyjna, Bydgoszcz, ul. Poznańska 12-14. — Odpowiedzialni redaktorzy: Za politykę wewnętrzną: Zygmunt Felczak, zagraniczną: mgr. Stanisław Strąbski; gospodarczą: Stanisław Nowakowski; dział literacki i felieton: Henryk Kuminek; wiadomości z Wielkopolski i Pomorza i dział sportowy: Józef Kołodziejczyk; dział kobiecy i „Światek dziecięcy”: Janina Hernetówna; kronikę lokalną: Aleksander Kiedrowski; rozmaitości, wiadomości z kraju i ze świata: Stanisław Nowakowski; programy, zagadnienia radiowe i wiadomości ze Wschodu: Wincenty Sławiński; dział rolniczo-ogrodniczy: Dionizy Wesołek. — Ogłoszenia i reklamy: Władysław Żewicki. — Zarządzający drukarnią: Ignacy Balwiński. — Za wiadomości z Gdyni: Zofia Zelska-Mrozowicka w Gdyni; za kronikę toruńską: Roman Kobierski w Toruniu.